

ผลของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน
สำนักงานเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวพิมพ์สิริ สุขประเสริฐ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน
สำนักงานเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวพิมพ์สิริ สุขประเสริฐ

15 ส.ย. 2547

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2547

พิมพ์สิริ สุขประเสริฐ. (2547). ผลของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสงคำเครือ.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยน้อย จำนวน 16 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรแล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็น กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ t - test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

1. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยเพิ่มขึ้น หลังจากไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ และนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

THE EFFECTS OF COOPERATIVE LEARNING ON CREATIVITY THINKING
IN THAI LANGUAGE OF PRATHOM SUKSA III STUDENTS OF
SURAOBANDON SCHOOL IN KHET WATTANA BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
MISS PIMSIRI SUKPRASERT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
March 2004

Pimsiri Sukprasert. (2004). *The Effects of Cooperative Learning on Creativity Thinking in Thai Language of Prathom Suksa III Students of Suraobandon School In Khet Wattana , Bangkok*. Master Project , M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assist.Prof.Promptida Sankamkrue.

The purpose of this experimental reseach was to study the effect of cooperative learning on creativity thinking in Thai language of prathom suksa III students of Suraobandon school in Khet Wattana , Bangkok in academic years 2003. The 16 samples were the prathom suksa III students whose creativities were low . They were randomly from the population by simple random sampling, then they were randomly divided into 2 groups: experimatal and control group each, consisted of 8 students. The insrument were Thai language creative thinking test. The data was analyzed by t – test.

The results were as follow :

1. The creativity in Thai language of the students that were exposed to cooperative learning got signifcantly increased than before the experiment at .01 level.
2. The creativity in Thai language of the students that were not exposed to cooperative learning got signifcantly increased than before the experiment at .01 level.
3. There were no significant differences of creativity in Thai language between the students whom were exposed to cooperative learning and the others whom were not cooperative learning.

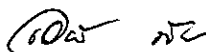
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ เวชณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

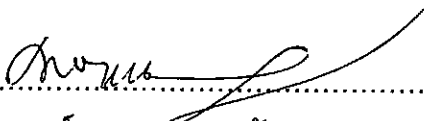

กรรมการ
(อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เวชณี กรีทอง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จันทรศุกุล)

วันที่ 19 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แส่นคำเครือ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และรองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาชี้แนะข้อบกพร่องและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัย เป็นอย่างดี และเป็นผู้ประสิทธิประสาทวิชาตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำหน้าที่ครู ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และ อาจารย์ดร.พาสณา จุลรัตน์ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้และได้ ให้คำปรึกษา แนะนำ แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์จรรยา มีทะพันธ์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน อาจารย์ อัครพงษ์ เพียงแก้ว ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน และคณาจารย์โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน ที่ได้อำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าจนสำเร็จ และ ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้เป็น อย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณป้า คุณลุง และพี่น้องผู้เป็นกำลังใจและให้ การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยให้เกิดความสำเร็จ ผู้วิจัยจักรำลึกถึงพระคุณของท่านตลอดไป

พิมพ์สิริ สุขประเสริฐ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย.....	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย.....	25
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	28
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	28
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	28
ลักษณะของแบบทดสอบ.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
(3) ต่อ	
เกณฑ์การตรวจให้คะแนน.....	33
แบบแผนการทดลอง.....	34
การดำเนินการทดลอง.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	40
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	40
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	42
อภิปรายผล.....	42
ข้อเสนอแนะ.....	44
บรรณานุกรม.....	45
ภาคผนวก.....	51
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	110

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design.....	34
2	แสดงการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ จำแนกเป็นรายด้านโดยรวม.....	37
3	แสดงการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม.....	38
4	แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ กับนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม.....	39
5	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจจำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม.....	100
6	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจจำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม.....	101
7	แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง.....	102
8	แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดยืดหยุ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง.....	103
9	แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดริเริ่ม ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง.....	104

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยรวมทั้ง 3 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง.....	105
11 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง.....	106
12 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดยืดหยุ่นของนัก เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง.....	107
13 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดริเริ่มของ นัก เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง.....	108
14 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย รวมทั้ง 3 ด้าน ของ นัก เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง.....	109

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในช่วงกำลังพัฒนาอย่างรีบเร่ง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม การเร่งรัดพัฒนาประเทศจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ที่สำคัญที่สุดคือ ระบบการศึกษาซึ่งเป็นระบบที่มีหน้าที่พัฒนาคนเพื่อไปพัฒนาประเทศโดยตรง (วีรยุทธ วิเชียรโชติ. 2515 : 53) ประเทศที่กำลังพัฒนาต้องการนักคิดค้นคว้าในสาขาวิชาต่างๆ มากมาย ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาคนให้มีประสิทธิภาพสูง โดยให้การศึกษา ดังที่คณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษา ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาที่พึงประสงค์จะต้องมีลักษณะเป็นการศึกษาที่เสริมสร้างความรู้ ความคิด และความชำนาญ ให้คนไทยรู้จักตนเอง รู้จักชีวิตจริง และเข้าใจสังคม รวมทั้งสิ่งแวดล้อมที่ตนอยู่ เพื่อให้สามารถครองชีวิตและประกอบกิจการได้ด้วย (คณะกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้. 2543 : 11- 12) นอกจากนี้ วีรยุทธ วิเชียรโชติ (2513 : 19) ได้ให้ความเห็นว่า การพัฒนาคนนั้นจะต้องพัฒนาดังแต่จิตใจ อุปลินสยใจคอ ให้เป็นคนเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และมีความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับมนุษย์ ทั้งนี้เพราะการค้นพบสิ่งใหม่ๆ ไม่ว่าจะเป็นความเจริญในด้านการเกษตร การคมนาคม การแพทย์ การศึกษา ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการด้านอื่นๆ ซึ่งสามารถทำให้มนุษย์มีความเป็นอยู่อย่างมีความสุข สะดวก สบายนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความคิดสร้างสรรค์ ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวของ ทอร์เรนซ์ (Torrance. 1968 : 16 - 17) ที่ว่าในบรรดาความคิดทั้งหลาย ความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้เกิดการค้นพบสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์มาก เพราะลักษณะที่ดีเด่นของผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ จะมีความคิดริเริ่ม สามารถดัดแปลงประสบการณ์ที่มีอยู่ให้ออกมาในรูปแบบใหม่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์หรือนำไปแก้ปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้น บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ยังมีบุคลิกภาพที่เชื่อมั่นในตนเอง มีความอดทนไม่ยอมเลิกล้มความตั้งใจง่ายๆ อันเป็นประโยชน์ในการทำงานให้สำเร็จไปอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย ซึ่ง สอดคล้องกับความคิดของ อารี รังสินันท์ (2521 : 1) ที่ว่าคนที่มีความคิดสร้างสรรค์จะมีความคิดแปลกใหม่ มีความคล่องตัวในการคิด สามารถคิดได้หลายทิศทาง มีความยืดหยุ่นทั้งความคิดและการกระทำ รู้จักคิดพิจารณา สามารถแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงไปได้โดยไม่ท้อถอย ขอบคิดทดลองและให้ผลผลิตที่คุ้มค่าอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม ดังนั้น ความคิดสร้างสรรค์ จึงจำเป็นจะต้องปลูกฝังให้แกเด็ก อีกทั้งควรส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่แล้วในตัวเด็กให้เจริญสูงสุดด้วย เพราะการไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ อาจนำไปสู่ปัญหาด้านบุคลิกภาพและการปรับตัวได้ ดังนั้น นักวิเคราะห์ทางการศึกษาจึงได้

กำหนดเป้าประสงค์ไว้ว่า การเรียนการสอนแบบความคิดสร้างสรรค์นั้น จะเป็นรากฐานของกระบวนการศึกษาทั้งหมด (อุบลรัตน์ เพ็งสถิตย์. 2536 : 39)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ จึงได้ระบุไว้ในคู่มือหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ว่า กลุ่มทักษะเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ประกอบด้วยภาษาไทย และคณิตศาสตร์ เป็นกลุ่มที่มุ่งให้ความรู้ และประสบการณ์แก่ผู้เรียนสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิต ทั้งในด้านการติดต่อสื่อสาร การคิดคำนวณ การค้นหาเหตุผล และการคิดสร้างสรรค์ ดังนั้น ผู้ที่มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน ในระดับประถมศึกษาจึงควรตระหนักถึงแนวจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ฝึกทักษะการใช้ภาษา การสื่อความหมายให้ตรงกัน ตลอดจนส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ. 2535 : 8 – 13) และวรรณิ โสมประยูร (2522 : 17) ได้ให้ความเห็นว่า วิชาภาษาไทยมีลักษณะไม่จำกัดเนื้อหา สามารถฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นลักษณะที่เน้นหาด้านการแสดงออก เด็กได้ใช้ความคิดอย่างกว้างขวาง เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์เป็นอย่างดีและความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นจะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันของเด็ก

โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในด้านความคิดสร้างสรรค์ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เตรียมตัวเผชิญกับปัญหาด้วยการจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน เช่น สอนให้ตั้งคำถาม เขียนเรียงความ สถานการณ์จำลอง รู้จักคิดและกล้าตัดสินใจ แก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล มีหลักการอย่างเพียงพอ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2529 : 146 – 147) นอกจากนี้การใช้เทคนิคการสอนของครู มีส่วนในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เพราะครูต้องเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนานักเรียน คือ ทำงานเรียนรู้และแก้ปัญหาร่วมกัน ต้องให้ทุกคนมีส่วนร่วมและใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ การเรียนแบบร่วมใจก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่มุ่งให้นักเรียนฝึกการเรียนรู้และแก้ปัญหาร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทุกคนเกิดการเรียนรู้ สมาชิกในกลุ่มมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ (Joyce and Weil. 1986 : 217)

ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสุเหร่าบ้านดอนได้สำรวจปัญหาเบื้องต้น โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนโรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน ปีการศึกษา 2545 จำนวนทั้งหมด 6 คน เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 , 2 และ 3 จำนวน 190 คนโดยถามว่าท่านคิดว่านักเรียนของท่านมีความคิดสร้างสรรค์หรือไม่และในการเรียนการสอนในวิชาใดที่นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์น้อย พบว่า นักเรียนส่วนมากมีความคิดสร้างสรรค์น้อย โดยเฉพาะในวิชาภาษาไทย ได้แก่ ด้านความคิดคล่องแคล่ว นักเรียนตอบคำถามได้ในปริมาณไม่มากในเวลาที่กำหนด ด้านความคิดยืดหยุ่นนักเรียนคิดไม่หลากหลายทิศทาง และด้านความคิดริเริ่ม นักเรียนสามารถตอบคำถามเหมือนกันหรือคล้ายกัน

โดยคิดเป็นร้อยละตามลำดับชั้นดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 คน จากจำนวนนักเรียน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 27 คน จากจำนวนนักเรียน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 41.85 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 32 คน จากจำนวนนักเรียน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 52.45 จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดสร้างสรรค์ต่ำกว่าระดับชั้นอื่นๆ เมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 61 คน ตอบคำถามลักษณะปลายเปิด เช่น ม้ากับลามิอะไรคล้ายกันบ้าง ไม่ไผ่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างไรบ้าง เมื่อเห็นคำว่า “ ปาไม้ ” นักเรียนคิดถึงอะไรบ้าง เป็นต้น จากคำตอบดังกล่าวพบว่า นักเรียนส่วนมากขาดความคิดคล่องแคล่ว คือ ตอบคำถามได้ในปริมาณน้อยในเวลาที่กำหนด คำตอบคล้ายๆกันหรือประเภทเดียวกันไม่มีคำตอบแปลกใหม่ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละร้อยละ 52.45 จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์น้อย ดังนั้นจึงควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้สูงขึ้น และความคิดสร้างสรรค์เป็นศักยภาพของบุคคลที่สามารถพัฒนาได้ด้วยการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสม หรือจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อส่งเสริมความคิดริเริ่ม ความคิดยืดหยุ่น ความคิดคล่องตัว และความคิดละเอียดละออ (อารี พันธมณี .2537: 241)

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทำได้หลายวิธี เช่น วิธีสอนแก้ปัญหา สอนแบบสร้างสรรค์ สอนแบบเป็นทีม สอนแบบบูรณาการ สอนแบบสาธิต สอนแบบศูนย์การเรียนรู้ สอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบ สอนโดยใช้เทคนิคสืบสวนสอบสวน สอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ เป็นต้น ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นวิธีที่สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนมีส่วนร่วม ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นการจัดการเรียนโดยแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ในกลุ่มมีทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน อยู่รวมกัน ช่วยกันทำงานแก้ปัญหาด้วยกัน และทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดให้ได้(ปัสสน์ กงตาล. 2535 : 19)จากผลการวิจัยของ รัชนี มณีโกศล (2540 : 60) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 สู่เห่าบ้านดอน เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนก่อนและหลังไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

ความสำคัญของการศึกษา

เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะนำการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจไปใช้ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยน้อย จำนวน 32 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยน้อย จำนวน 32 คน แล้วสุ่มอย่างง่าย เป็น กลุ่มทดลองและควบคุม กลุ่มละ 8 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
 - 1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1.ความคิดสร้างสรรค์ ทางภาษาไทย หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการคิดได้กว้างไกล หลากทิศทาง มีปริมาณมาก เป็นความคิดที่แปลกใหม่ รวมถึงวิธีการคิดและการแก้ปัญหาได้สำเร็จในวิชาภาษาไทยโดยฝึกให้นักเรียนรู้จักคิด การแสดงความรู้สึก ซึ่งประกอบไปด้วย ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดเป็นเหตุ และความคิดริเริ่ม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ความคิดคล่องแคล่วทางภาษาไทย ได้แก่ ความสามารถของนักเรียนในการคิดหาคำตอบในวิชาภาษาไทย ได้ปริมาณมาก และรวดเร็วในเวลาที่จำกัด

1.2 ความคิดยืดหยุ่นทางภาษาไทย ได้แก่ ความสามารถของนักเรียนในการคิดหาคำตอบในวิชาภาษาไทย ที่กำหนดให้ได้หลายประเภท หลายกลุ่มและหลายทิศทาง

1.3 ความคิดริเริ่มทางภาษาไทย ได้แก่ ความสามารถของนักเรียนในการคิดหาคำตอบในวิชาภาษาไทย ที่กำหนดให้ โดยเป็นคำตอบที่แปลกใหม่ แตกต่างไปจากบุคคลอื่นและไม่ซ้ำกับคนส่วนใหญ่ โดยพิจารณาเปอร์เซ็นต์ความถี่ของคำตอบของนักเรียน

2. การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ที่กำหนดให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มจะมีทั้งเพศหญิง เพศชาย และสมาชิกประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน คือ ความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ มีอัตราส่วนในการจัดกลุ่ม 1 : 2 : 1 โดยพิจารณาจากคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย สำหรับการทำกิจกรรมทุกคนจะต้อง ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ช่วยกันอธิบายให้สมาชิกทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจ เหมือนกับที่ตนเข้าใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและรับผิดชอบในการทำงานของตนเองเท่าๆกันรับผิดชอบการทำงานของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน และมีการฝึกทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันอย่างราบรื่น ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่

2.1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนแนะนำทักษะการเรียนรู้ร่วมกัน และจัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน อธิบายจุดมุ่งหมายของกิจกรรมการฝึก เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย

2.2 ขั้นตอนการ

ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมให้นักเรียนทุกคน ผู้วิจัยแนะนำ อธิบาย และยกตัวอย่างการฝึกคิดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ นักเรียนเข้ากลุ่มร่วมกันทำงาน อธิบายสิ่งที่ได้ทำการทดสอบ ตรวจผลงานให้คะแนน ให้รางวัล และสรุป ดังนี้

2.2.1. ผู้วิจัยแจกใบกิจกรรมให้นักเรียนทุกคน ผู้วิจัยแนะนำวิธีการฝึกให้คิดหาคำตอบจากบัตรกิจกรรม โดยให้นักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรม แล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทย หรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนด โดยพยายามช่วยกันคิดให้ได้ และเขียนลงในบัตรกิจกรรม

2.2.2.นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดชุดกิจกรรมไว้ กิจกรรมแต่ละชุดประกอบด้วยบัตรกิจกรรมซึ่งมีตัวอย่าง และคำถามให้นักเรียนฝึกคิดร่วมกันในกลุ่ม โดยในกลุ่มจะร่วมกันรับผิดชอบแล้วนำคำตอบของตนอภิปรายให้เพื่อนฟังแล้วนำคำตอบเขียนลงในกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล

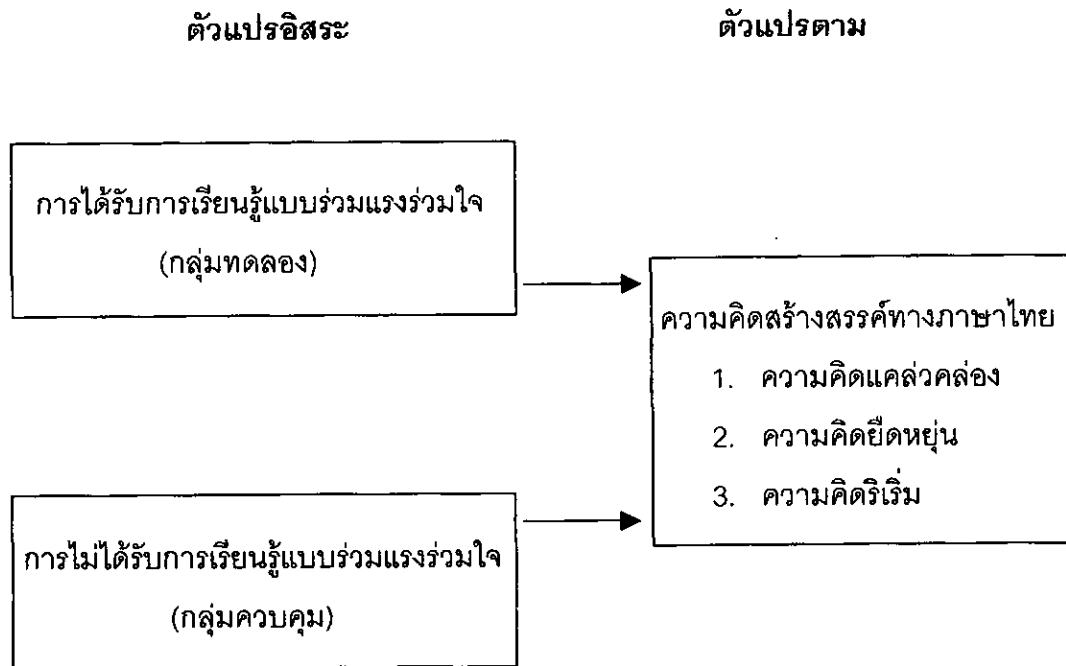
2.2.3.นักเรียนนำไปกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคลส่งและผู้วิจัยตรวจสอบว่า นักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยัง ผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่มและรายบุคคล

2.3.ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียน แล้วผู้วิจัยจึงสรุปเพิ่มเติมและประเมินการทำงานกลุ่ม แจ้งผลการตรวจผลงานกลุ่มและรายบุคคล

3. กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ จำนวน 8 คน
4. กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ จำนวน 8 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยมากขึ้น หลังจากที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
2. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยมากขึ้น หลังจากที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยมากขึ้นกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย

1.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.1.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2531 : 4) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการสอนอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยปกติจะมีสมาชิกในกลุ่มจำนวน 4 คน เป็นเด็กเรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน ผลการเรียนรู้ของเด็กจะพิจารณาเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะดูค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่มตอนที่สองจะพิจารณาคะแนนสอบรายบุคคล การสอบทั้งสองครั้งต่างคนต่างสอบ แต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกัน ดังนั้น เด็กเก่งจึงพยายามช่วยเด็กอ่อน เพราะจะทำให้คะแนนของกลุ่มดีขึ้น มีรางวัลให้เป็นการเสริมแรงด้วย

ชาญชัย อาจิณสมมาตร (2533 : 19) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การใช้การสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อว่านักเรียนจะได้ทำงานร่วมกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่มสูงสุด และภายในกลุ่มนักเรียนแบบร่วมมือ นักเรียนจะมีความรับผิดชอบอยู่ 2 ประการ คือ เรียนบทเรียนตามกำหนดและให้แน่ใจว่าสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มก็เรียนเช่นเดียวกันนักเรียนจะค้นหาผลลัพธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเองและต่อสมาชิกคนอื่นในกลุ่ม

พรณรัตน์ เถาธรรมสาร (2533 : 35) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มจะมีความ

สามารถแตกต่างกันผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และรับผิดชอบต่อการทำงานของตนเองเท่ากับรับผิดชอบการทำงานของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มด้วย

ชูศรี สันทประชากร (2534 : 48) ได้กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจเป็นการเรียนที่ไม่เหมือนกับการเรียนแบบแข่งขัน และการเรียนด้วยตนเอง เพราะการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ เป็นการสอนที่มีแนวความคิดว่า ครูจะทำการแนะนำนักเรียน ให้เขาทำงานร่วมกันได้จนประสบความสำเร็จ ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนนั้นร่วมกันทุกคน

ปาสัน กงตาล (2535 : 19) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจไว้ว่า หมายถึง การจัดการเรียนการสอนแบบหนึ่ง ที่มีลักษณะการจัดการให้ผู้เรียนจับกลุ่มกันเป็นกลุ่มย่อย สำหรับทำงานร่วมกัน แก้ปัญหาและทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามที่ครูผู้สอนกำหนด โดยที่สมาชิกในกลุ่มตระหนักว่า แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ดังนั้น ความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่เกิดขึ้น สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบในเนื้อหาวิชา ช่วยกันเรียนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของกลุ่ม

เปรมจิตต์ ขจรภัยลาร์เซน (2536 : 1) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจว่า หมายถึง วิธีสอนที่จัดสภาพการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มย่อย นักเรียนในกลุ่มมีความรับผิดชอบในเนื้อหาวิชา ช่วยกันเรียนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของกลุ่ม

อารี สันหนวี (2539 : 89) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ หมายถึง วิธีการเรียนที่ให้นักเรียนทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละประมาณ 3 – 5 คน สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันระหว่างบุคคลของเพื่อนๆ เคารพความคิดเห็น และความสามารถของผู้อื่นที่แตกต่างจากตน ตลอดจนช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนๆ

การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ โดยสรุปแล้ว คือ วิธีเรียนวิธีหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละประมาณ 3 – 5 คน สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวมให้เห็นคุณค่า ในความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อให้ได้มาซึ่งการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่ม

2.1.1 องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ

การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในกลุ่ม ดังสรุปองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก (Positive Interdependendcd) นักเรียนรู้ว่าทุกคนต้องอาศัยผู้อื่นในการทำงานให้สำเร็จ ทำให้เกิดความรู้สึกที่มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน เช่น นักเรียนต้องเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และเพื่อนทุกคนก็ต้องเรียนรู้ด้วย

2. การติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรง (Face to Face Promotion Interaction) เนื่องจากการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก จะเกิดผลดีได้จะต้องมีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันระหว่างนักเรียนในการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ การสรุป การอธิบาย การขยายบทความในบทเรียนที่เรียนให้แก่กลุ่มเพื่อนเป็นลักษณะที่สำคัญของการปฏิสัมพันธ์โดยตรงของ การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ

3. ทุกคนต้องรับผิดชอบต่องานที่ทำการศึกษา ทำหน้าที่แลกเปลี่ยนความรู้ช่วยเหลือให้คนอื่นในกลุ่มมีความรู้เรื่องนั้นเท่าๆ กันอย่างแท้จริง (Individual Accountability) การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจจะถือว่า ไม่สำเร็จจนกว่าสมาชิกทุกคนจะเรียนรู้ในบทเรียนได้ทุกคน หรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เรียนรู้ได้ทุกคน เพราะฉะนั้น จำเป็นต้องวัดผลการเรียนของแต่ละคนเพื่อกลุ่มจะได้บางที่ครูอาจจะใช้วิธีทดสอบสมาชิกสุ่มเรียกคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ตอบคำถาม กลุ่มจะต้องกันทำงาน โดยมีความรับผิดชอบต่องานของตนเป็นพื้นฐาน

4. นักเรียนทุกคนต้องสามารถที่จะทำงานร่วมกันได้ทุกคน และสามารถทำงานรวมกัน เป็นกลุ่มย่อยได้ (Interpersonal and Small Group Skills) โดยครูฝึกให้นักเรียนบรรลุเป้าหมาย โดยนักเรียนต้องทำดังนี้

1. ต้องทำความรู้จักกันและไว้วางใจกัน
2. พูดสื่อความหมายกันได้อย่างชัดเจน
3. ยอมรับและให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน
4. ช่วยกันแก้ปัญหาของความขัดแย้ง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักการช่วยเหลือเอื้ออาทร มีการร่วมมือกันในกลุ่ม ดังนั้นทุกคน จึงเกิดการเรียนรู้ที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานให้สำเร็จ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) หมายถึง การให้นักเรียนมีเวลาและได้กระบวนการวิเคราะห์ว่ากลุ่มทำงานได้เพียงใด และสามารถใช้ทักษะสังคม และมนุษยสัมพันธ์ได้เหมาะสมกับกระบวนการกลุ่มนี้จะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มทำงานได้ผล ในขณะที่สัมพันธภาพในระหว่างกลุ่มก็จะเป็นไปด้วยดี กล่าวคือ กลุ่มจะมีความเป็นอิสระโดยสมาชิกในกลุ่มสามารถจัดกระบวนการกลุ่ม และสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวของเขาเอง

2.1.3 ลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้อย่างร่วมมือ

สำหรับขั้นตอนของการเรียนรู้อย่างร่วมมือ โดยทั่วไปมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม
 - 1.1 ครูสอนทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน
 - 1.2 แบ่งกลุ่มนักเรียน
 - 1.3 บอกวัตถุประสงค์ของบทเรียน

มัธยมศึกษา ในรัฐ อาabama พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดูเรนและเชอริงตัน (กาญจนา สุจินะพงษ์. 2539 : 19 ; อ้างอิงจาก Duren and Chenrington. 1992 : 80 – 83) ได้สนใจทำการวิจัยนักเรียน เกรด 7 และ 8 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 126 คน ในรายวิชา Per – algebra โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มฝึกแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล และกลุ่มร่วมมือกันทำงาน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่ทำงานแบบร่วมมือกันทำงานสามารถประยุกต์ใช้ยุทธวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดีกว่ากลุ่มที่ฝึกแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล

1.1.2 งานวิจัยในประเทศ

ศรไกร รุ่งรอด (2533 : 60 – 62) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และการให้ความร่วมมือต่อกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ต่างกัน ส่วนการให้ความร่วมมือต่อกลุ่ม พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยการใช้การเรียนรู้แบบ STAD และนักเรียนที่ได้รับ การสอนตามคู่มือครู ให้ผลไม่แตกต่างกัน

สายหยุด เอียนสี (2534 : 57) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบพัฒนารายบุคคลซึ่งร่วมทำงานแบบเป็นคณะกับการสอนปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ความคงทนในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมเช่นเดียวกัน.

อาภาภรณ์ หวัดสูงเนิน (2536 : 98) ได้ศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ กับวิธีเรียนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ หรือการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่กล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และน่าจะเป็นเทคนิคที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนได้อีกวิธีหนึ่ง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์

2.1 ความหมายของความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งได้มีการศึกษากันอย่างกว้างขวาง และได้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังต่อไปนี้

ฟรอยด์ (สมศักดิ์ สมเสนาะ. 2537 : 9 ; อ้างอิงจาก Freud. 1938 : 193) มีความเชื่อว่า ความคิดสร้างสรรค์เริ่มต้นจากการขัดแย้ง ซึ่งถูกขับออกมาโดยพลังจิตได้สำนึก ขณะที่มีความขัดแย้งเกิดขึ้นนั้น คนที่มีความคิดสร้างสรรค์จะมีความคิดอิสระเกิดขึ้นอย่างมาก ส่วนคนที่ไม่มีความคิดสร้างสรรค์จะไม่มีความคิดอิสระเกิดขึ้น

ฮัทชินสัน (พรพรรณ อินทสงค์. 2532 : 27 ; อ้างอิงจาก Hutchinson. 1949 : 42) ได้ให้ความหมายความคิดสร้างสรรค์ว่า เป็นกระบวนการเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เข้าด้วยกัน ซึ่งจะนำมาสู่การแก้ปัญหาใหม่ที่อาจใช้ระยะเวลาคิดรวดเร็วหรือยาวนาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัญหานั้น

กิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 389) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ พบว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทั่วไป ไปในการทำงานของสมอง ที่คิดได้กว้างไกลหลายทิศทาง หรือความคิดอเนกนัย คงที่ เกตเซล และแจคสัน (Getzels and Jackson. 1962 : 455 – 456) พบว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะการคิดที่หาคำตอบหลายๆ คำตอบ เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งมักจะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีอิสระในการคิด

ทอร์แรนซ์ (Torrance. 1962 : 16) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถของบุคคลในการคิดสร้างสรรค์ผลิตผล หรือสิ่งแปลกใหม่ๆ ที่ไม่รู้จักมาก่อน ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ อาจเกิดจากการผสมผสานความรู้ต่างๆ ที่ได้รับจากประสบการณ์ แล้วเชื่อมโยงกับสถานการณ์ใหม่ๆ สิ่งที่เกิดขึ้นไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งสมบูรณ์อย่างแท้จริง ซึ่งอาจออกมาในรูปของผลผลิตทางศิลปะ วรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรืออาจเป็นเพียงกระบวนการเท่านั้น

ดาลตัน (จริย์ สุวดี. 2535 : 7 ; อ้างอิงจาก Dalton. 1988 : 1) กล่าวว่า การสร้างสรรค์เป็นกระบวนการทั้งการสอนและการเรียนรู้ การคิดสร้างสรรค์นั้นมีทั้งการคิดผจญภัย (กล้าคิด กล้าเผชิญ) การคิดสร้างสรรค์อาจจะออกมาในงานค้นพบ (Discovery) การสร้างสิ่งประดิษฐ์ (Invention) นวัตกรรม (Innovation) ความคิดจินตนาการ (Imagination) การทดลอง (Experimental) และการสำรวจ (Exploration)

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 3) ได้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ว่า เป็นความสามารถในการผลิต และกระทำการใดสิ่งหนึ่งที่เป็นประโยชน์และแปลกใหม่จากความคิด หรือการกระทำของคนอื่นอย่างที่ไม่คาดคิดมาก่อน

อาร์ รังสินันท์ (2532 : 497) ได้กล่าวสรุปความคิดสร้างสรรค์ว่า เป็นกระบวนการคิดของสมองที่สามารถคิดแบบอนนัย หลายทิศหลายทาง ด้วยการเชื่อมโยงความคิด หรือสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความคิดตั้งแต่สองสิ่งเข้าด้วยกัน หรือด้วยการผสมผสานความคิดที่มีอยู่เดิม แล้วจัดระเบียบของความคิดออกมาในรูปแบบใหม่ไม่ซ้ำกับความคิดของเดิม รวมถึงคิดค้นพบสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ และคิดแก้ปัญหาได้สำเร็จ ตลอดจนผลผลิตใหม่ที่เกิดขึ้นอาจเป็นกระบวนการหรือวิธีการก็ได้แต่ต้องเป็นสิ่งที่มีความค่า และมีประโยชน์ และวิรุณ ตั้งเจริญ (2532 : 191) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยวิธีการที่ดีเยี่ยม ซึ่งสมรรถภาพในการแก้ปัญหานั้น เป็นผลมาจากการเรียนรู้ การริเริ่มและศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยแก้ปัญหาและสร้างหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เกิดรูปแบบหรือเนื้อหาสาระใหม่ขึ้น ความคิดสร้างสรรค์นี้มีความเกี่ยวเนื่องกับประสบการณ์สะสม ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์

กรมวิชาการ (2535 : 2) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ โดยมีสิ่งเร้าเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดความคิดใหม่ต่อเนื่องกัน และความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย ความคล่องในการคิด ความคิดยืดหยุ่น และความคิดที่เป็นของตนเองหรือความคิดริเริ่ม

สรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์และเป็นกระบวนการทางสมองด้านหนึ่งในการคิดของบุคคล ซึ่งเป็นการรวมเอาความรู้ประสบการณ์มาเชื่อมโยงสัมพันธ์กับสถานการณ์ใหม่ ทำให้สามารถแก้ไขปัญหา หรือคิดหาคำตอบ คิดค้นพบสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ได้หลากหลายทิศทาง ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบกระบวนการหรือวิธีการคิดผลงานสิ่งประดิษฐ์ที่มีคุณค่าและประโยชน์

2.1.1 ความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์

อาร์ รังสินันท์ (2532 : 498 – 500) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ว่ามีความสำคัญทั้งต่อตนเองและต่อสังคมดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญต่อตนเอง

1.1 ลดความเครียดทางอารมณ์ บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ต้องการแสดงออกอย่างอิสระ ทั้งความคิดและการปฏิบัติเพราะมีแรงจูงใจสูง มีความมุ่งมั่นจริงจังในสิ่งที่คิด หากได้ทำตามที่ได้คิดจะทำให้บุคคลลดความเครียดและความกังวลลงเพราะได้ตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความสนใจศึกษาค้นคว้า ต้องการเผชิญกับสิ่งท้าทายความสามารถ ความพอใจในการทำงานที่ยาก ท้าทายและซับซ้อน ความมุ่งมั่นมีสมาธิ และผูกพันกับความคิดที่ตนสนใจอย่างจริงจังและเป็นตัวของตัวเอง

1.2 มีความสนุกสนานเพลิดเพลินและเป็นสุข บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์เมื่อได้ทำในสิ่งที่ตนคิด ได้เล่นได้ทดลองกับความคิดจะรู้สึกพอใจ ตื่นเต้นกับผลงานที่เกิดขึ้น ทำงาน

อย่างเพลิดเพลินและเป็นสุข ซึ่งการได้ทำงานที่ตนพอใจสนใจที่จะทำได้ว่าเป็นการตอบสนองความต้องการอันยิ่งใหญ่

1.3 มีความภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเอง การได้ทำหรือทดลองในสิ่งที่ตนคิด ติดตามผลที่เกิดขึ้น จนประสบผลสำเร็จ จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเอง หากงานไม่สำเร็จบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์จะพยายามมูมานะ คิดหาแนวทางต่อไป

1.4 ตระหนักถึงคุณค่าตนเองและพร้อมที่จะสร้างสรรค์ เมื่อผลงานสร้างสรรค์เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ทำให้บุคคลตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและพร้อมที่จะเพิ่มงานสร้างสรรค์ให้กับสังคม

2. ความสำคัญต่อสังคม

2.1 ทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง เพราะผลงานสร้างสรรค์นำมาซึ่งความแปลกใหม่ไม่เหมือนเดิม สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้า

2.2 ช่วยให้เกิดการผ่อนแรง ประดิษฐ์กรรมจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ เช่น เครื่องจักรต่างๆ ช่วยในการผ่อนแรงได้มาก

2.3 ช่วยให้เกิดความสะดวกสบายและรวดเร็ว เช่น การคมนาคมขนส่งติดต่อกันอย่างรวดเร็ว

2.4 ความปลอดภัยในชีวิตและการมีชีวิตยืนยาวขึ้น เช่น การคิดค้นพบวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ

2.5 ช่วยประหยัดเวลาแรงงานและเศรษฐกิจ

2.6 ช่วยในการแก้ปัญหาของสังคม เช่น การคิดวิธีการใหม่ในการแก้ปัญหาต่างๆ ในสังคม

2.7 ช่วยให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและดำรงไว้ซึ่งมนุษยชาติ

1.1.1 ขอบข่ายของความคิดสร้างสรรค์

ขอบข่ายของความคิดสร้างสรรค์ เป็นผลผลิตจากความคิดหรือผลงานที่ค้นพบด้วยบุคคลหนึ่งเป็นครั้งแรกหรืออาจเป็นผลงานหรือความคิดที่เกิดขึ้นครั้งแรกในโลกก็ได้ (อาร์ริงสันท์. 2532: 501) ลักษณะผลิตภัณฑ์ หรือลักษณะผลงานที่เกิดขึ้น ซึ่งไม่จำเป็นต้องถึงขั้นสูงสุดอาจเป็นขั้นที่หนึ่งขั้นใดใน 6 ขั้นต่อไปนี้ (กรมวิชาการ. 2535 : 18 – 19 ; อ้างอิงจาก Tayler. 1965)

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นที่แสดงออกอย่างอิสระในด้านความคิดริเริ่ม โดยไม่คำนึงถึงคุณภาพของงาน เป็นเพียงกล้าแสดงออกอย่างอิสระ

ขั้นที่ 2 เป็นงานที่เป็นผลผลิตโดยอาศัยทักษะบางอย่าง ไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งใหม่

ขั้นที่ 3 เป็นขั้นที่แสดงถึงความคิดใหม่ของคุณเอง ไม่ได้ลอกเลียนมาจากใคร แม้ว่าจะมีผู้อื่น คิดไว้แล้วก็ตาม

ขั้นที่ 4 เป็นขั้นที่คิดประดิษฐ์อย่างสร้างสรรค์ สามารถคิดประดิษฐ์สิ่งใหม่ โดยไม่ซ้ำแบบใคร

ขั้นที่ 5 เป็นขั้นพัฒนาผลงานขั้นที่ 4 ให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 6 เป็นขั้นความคิดสร้างสรรค์สุดยอด เกิดจากการคิดสิ่งที่เป็นนามธรรม ขั้นสูงสุด เช่น ค้นพบทฤษฎีหลักการใหม่ๆ

1.1.2 องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์นี้ได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด (Guilford, 1967 : 62) ซึ่งเชื่อว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมองที่คิดได้อย่างซับซ้อนกว้างไกลหลายทิศทางหรือเรียกว่าความคิดนอกเนกนัย ซึ่งประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม ความคิดยืดหยุ่น ความคิดคล่องตัวและความคิดละเอียดละออ

กิลฟอร์ด (Guilford, 1969 : 145 – 151) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง ความคิดแปลกใหม่ไม่ซ้ำกับความคิดของคนอื่นและแตกต่างจากความคิดธรรมดา ความคิดริเริ่มอาจเกิดจากความคิดของเดิมที่มีอยู่แล้ว ให้แปลกแตกต่างจากที่เคยเห็น หรือสามารถพลิกแพลงให้กลายเป็นสิ่งที่ไม่เคยคาดคิด ความคิดริเริ่มอาจเป็นการนำเอาความคิดเก่ามาปรุงแต่งผสมผสานจนเกิดเป็นของใหม่ ความคิดริเริ่มมีหลายระดับ ซึ่งอาจเป็นความคิดครั้งแรกที่เกิดขึ้นโดยไม่มีใครสอน แม้ความคิดนั้นจะมีผู้อื่นคิดไว้ก่อนแล้วก็ตาม

2. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ปริมาณความคิดที่ไม่ซ้ำกันในเรื่องเดียวกัน แบ่งเป็น 4 ประเภท

2.1 ความคิดคล่องแคล่วทางด้านถ้อยคำ (Word Fluency) เป็นความสามารถในการใช้ถ้อยคำ

2.2 ความคิดคล่องแคล่วทางการโยงสัมพันธ์ (Associational Fluency) เป็นความสามารถที่จะคิดหาถ้อยคำที่เหมือนกันหรือคล้ายกันได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ภายในเวลาที่กำหนด

2.3 ความคิดคล่องแคล่วทางการแสดงออก (Expressional Fluency)

เป็นความสามารถในการใช้วลีหรือประโยค และนำคำมาเรียงกันอย่างรวดเร็วเพื่อให้ได้ประโยคที่ต้องการ

3. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) เป็นความสามารถที่จะคิดในสิ่งที่ต้องการภายในเวลาที่กำหนด เช่น ให้คิดประโยคของหนังสือพิมพ์ให้ได้มากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนดให้

3.1 ความคิดยืดหยุ่นที่เกิดขึ้นได้ในทันที (Spontaneous Flexibility) เป็นความสามารถที่พยายามคิดได้หลายทางอย่างอิสระ ตัวอย่างของผู้มีความคิดยืดหยุ่นนี้อาจได้แก่ คิดประโยคของหนังสือพิมพ์ว่ามีอะไรบ้าง ความคิดของผู้ที่มีความคิดยืดหยุ่นสามารถจัดกลุ่มได้หลายทิศทางหรือหลายด้าน เช่น เพื่อรู้ข่าวสาร เพื่อโฆษณาสินค้า เพื่อธุรกิจ ฯลฯ ในขณะที่คนซึ่งไม่มีความคิดยืดหยุ่นจะคิดได้เพียงทิศทางเดียว คือ เพื่อรู้ข่าวสาร

3.2 ความคิดยืดหยุ่นทางการดัดแปลง (Adaptive Flexibility) หมายถึงความสามารถในการดัดแปลงความรู้ หรือประสบการณ์ให้เกิดประโยชน์หลายๆ ด้าน ซึ่งมีประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา ผู้ที่มีความคิดยืดหยุ่นจะคิดดัดแปลงได้ไม่ซ้ำกัน

4. ความคิดละเอียดละออ (Elaboration) หมายถึง ความคิดในรายละเอียดเป็นขั้นตอน สามารถอธิบายให้เห็นภาพชัดเจนหรือเป็นแผนงานที่สมบูรณ์ขึ้น ความคิดละเอียดละออจัดเป็นรายละเอียดที่น่ามาตกแต่ง ขยายความคิดครั้งแรกให้สมบูรณ์ขึ้น

สำหรับพัฒนาการของความคิดละเอียดละออ นั้น จะพบว่า บุคคลที่มีความคิดละเอียดละออสูงจะมีการสังเกตสูงตามไปด้วย และเด็กผู้หญิงมักจะมีความคิดละเอียดละออสูงกว่าเด็กผู้ชายในวัยเดียวกัน นอกจากนี้ ความคิดละเอียดละออจะขึ้นอยู่กับการอายุของแต่ละคนอีกด้วย กล่าวคือ ยิ่งอายุมากก็จะมีความคิดละเอียดละออมากขึ้นเท่านั้น (อารี รังสินนท์. 2532 : 34)

กิลฟอร์ด และเฮฟเนอร์ (Guilford and Hoepfner. 1971 : 125 – 143) ได้ศึกษาองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์เพิ่มเติมและพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 8 องค์ประกอบคือ

1. ความคิดริเริ่ม
2. ความคิดคล่องตัว
3. ความคิดยืดหยุ่น
4. ความคิดละเอียดละออ
5. ความคิดไวต่อปัญหา
6. ความสามารถในการให้นิยามใหม่
7. ความขี้มขาน

8. ความสามารถในการทำนาย

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์มีดังนี้

1. ความคิดริเริ่ม หมายถึง ความคิดที่แปลกแตกต่างไปจากบุคคลอื่น
2. ความว่องไวหรือความพริ้งพริ้ว ปริมาณการคิดพริ้งพริ้วออกมามากกว่าบุคคลอื่น
3. ความคล่องตัว ชนิดของความคิดที่ปรากฏออกมาจะแตกต่างกันออกไป โดยไม่ซ้ำ

กันเลย

4. ความละเอียดละออประณีต ความคิดที่แสดงออกมานั้นละเอียดละออ สามารถที่จะนำมาพัฒนาต่อไปให้สมบูรณ์เป็นจริงได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า นักการศึกษาหลายท่านได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ไว้คล้ายๆ กัน ซึ่งพอสรุปได้ว่า องค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดละออ เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ 3 ลักษณะ คือ ความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดยืดหยุ่น

1.2 ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์

1.2.1 ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของนักจิตวิเคราะห์

ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของนักจิตวิเคราะห์ ซึ่งมี فروยด์ จิตแพทย์ชาวเวียนนาเป็นผู้นำกลุ่ม فروยด์ได้ให้ความคิดเห็นว่า ความคิดสร้างสรรค์เกิดจากความขัดแย้งระหว่างแรงขับทางเพศ ซึ่งถูกผลักดันออกมาทางจิตได้สำนึก กับความรู้สึกผิดชอบชั่วดีในสังคม ดังนั้น เพื่อให้แรงขับทางเพศได้แสดงออกมาในรูปแบบหรือพฤติกรรมที่สังคมยอมรับได้จึงเปลี่ยนเป็นความคิดสร้างสรรค์

ฟรอยด์ ยังได้พรรณนาเพิ่มเติมว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะของความร่าเริงแจ่มใสผ่อนคลาย อิสระ หรือลักษณะของความเป็นเด็ก ซึ่งบริสุทธิ์เป็นธรรมชาติเป็นตามสภาพที่เป็นจริง ไม่เสแสร้ง หรือปรุงแต่ง และมีความคิดแจ่มใส บริสุทธิ์สนุกสนานไม่มีความคิดยึดติดสิ่งใด ไม่มีความเครียด

1.2.2 ทฤษฎีโครงสร้างสมรรถภาพทางสมอง

ทฤษฎีโครงสร้างสมรรถภาพทางสมอง เป็นแนวคิดของกิลฟอร์ด นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน กิลฟอร์ดและผู้ร่วมงานในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียใต้ ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเรื่องเชาว์ปัญญาและความคิดสร้างสรรค์เป็นเวลาร่วม 20 ปี ในที่สุดได้เสนอโครงสร้าง

สมรรถภาพทางสมอง (The Structure of Intellect Model เรียกว่า SI) ตามโครงสร้างนี้ อธิบายสมรรถภาพทางสมองในลักษณะ 3 มิติ ดังนี้ (Guilford. 1967 : 60 – 64)

มิติที่ 1 วิธีการคิด (Operations) เป็นมิติที่แสดงการทำงานของสมองลักษณะต่างๆ 5 ลักษณะ คือ

1. การรู้จักและการเข้าใจ (Cognition) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่จะตีความได้เมื่อเห็นสิ่งเร้า

2. การจำ (Memory) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะเก็บสะสมความรู้ไว้แล้วสามารถระลึกได้เมื่อมีสิ่งเร้า

3. การคิดแบบอบเนกนัย (Divergent Thinking) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่จะคิดหลายแง่หลายมุม หลายทิศทาง คิดหาคำตอบ โดยไม่จำกัดจำนวนทำให้ได้ความคิดที่แปลกใหม่จากสิ่งเร้าที่กำหนดให้

4. การคิดแบบเอนกนัย (Convergent Thinking) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่จะสรุปหรือตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีที่สุดจากสิ่งเร้าที่กำหนดให้

5. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลในการหาเกณฑ์ที่สมเหตุสมผล สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับความดี ความงาม ความเหมาะสม สามารถลงสรุปได้ว่า ข้อมูลใดบ้างที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น

มิติที่ 2 เนื้อหา (Contents) เป็นมิติที่แทนข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่เป็นสื่อในการคิดสมองจะรับสิ่งเหล่านี้เข้าไปคิด แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ภาพ (Figural) เป็นข้อมูลประเภทรูปธรรม สัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัส เช่น ภาพ แสง เสียง

2. สัญลักษณ์ (Symbolic) เป็นข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่อยู่ในรูปของเครื่องหมาย เช่น ตัวอักษร ตัวเลข โน้ตดนตรี และรหัสต่างๆ

3. ภาษา (Semantic) เป็นข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่อยู่ในรูปถ้อยคำที่มีความหมายต่างๆ ซึ่งสามารถใช้ติดต่อสื่อสารกันได้ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความคิดทางภาษา เช่น พ่อ แม่ ชอบ โกรธ

4. พฤติกรรม (Behavior) เป็นข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่เป็นการแสดงออกของกิริยาอาการของบุคคลในลักษณะต่างๆ

มิติที่ 3 ผลของการคิด (Products) เป็นมิติที่แสดงถึงผลที่ได้จากการทำงานการจัดกระทำผลการคิดออกมาในรูปลักษณะต่างๆ กัน ดังนี้

1. หน่วย (Units) หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีคุณลักษณะเฉพาะของตนเองที่แตกต่างจากสิ่งอื่นๆ

2. กลุ่ม จำพวก (Classes) หมายถึง กลุ่มของหน่วย กลุ่มของสิ่งที่มีคุณสมบัติร่วมกัน เช่น ไทย มาเลเซีย ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา จัดเป็นกลุ่มเดียวกัน เพราะต่างก็เป็นประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย

3. ความสัมพันธ์ (Relations) หมายถึง ผลของการเชื่อมโยง ความคิดแบบต่างๆ ตั้งแต่ 2 พวกเข้าด้วยกัน โดยอาศัยลักษณะบางอย่างเป็นเกณฑ์ ความสัมพันธ์อาจจะอยู่ในรูปของหน่วยกับหน่วย จำพวกกับจำพวก หรือระบบกับระบบ

4. ระบบ (Systems) หมายถึง การรวบรวมขึ้นเป็นองค์การหรือจัดรวมโครงสร้างเข้าด้วยกันอย่างมีระเบียบแบบแผน และเข้าใจระเบียบแบบแผนของสิ่งเร้าว่าอะไรมาก่อน หลัง

5. การแปลงรูป (Transformations) หมายถึง การเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง การให้นิยามใหม่ การขยายความ หรือการจัดองค์ประกอบของข้อมูลให้มีรูปร่างแตกต่างไปจากสภาพเดิม หรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น

6. การประยุกต์ (Implications) หมายถึง ความเข้าใจในการนำข้อมูลไปใช้ขยายความ เพื่อการพยากรณ์หรือคาดคะเนโดยอาศัยเหตุและผล หรือการทำนายเรื่องบางอย่างจากข้อมูลที่กำหนดไว้ให้แตกต่างไปจากเดิม

แบบจำลองโครงสร้างของสมรรถสมมองนี้ กิลฟอร์ด ได้ปรับปรุงมิติของเนื้อหาจากเดิม คือ ภาพ (Figural) แยกเป็น การเห็น และการได้ยิน นอกจากนี้ในมิติของวิธีการคิดในขั้นที่ 2 คือ การจำ (Memory) ได้ปรับปรุงเป็น 2 ลักษณะ คือ ความจำระยะสั้น และความจำระยะยาว ดังนั้น แบบจำลองโครงสร้างของสมรรถภาพสมมองที่ปรับปรุงใหม่จึงมีเนื้อหา 5 ลักษณะ วิธีการคิดมี 6 ลักษณะ (Guilford. 1988 : 1 – 4)

ทฤษฎีแบบจำลองโครงสร้างของสมรรถภาพสมมองนี้ เป็นพื้นฐานในการศึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ เพราะกิลฟอร์ด (Guilford. 1976 : 138) อธิบายว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็น ลักษณะความคิดอเนกนัย (Divergent Thinking) คือ มีความคิดหลายทิศหลายทาง หลายแง่ หลายมุม คิดได้กว้างไกล ซึ่งลักษณะความคิดนี้นำไปสู่ผลผลิตของความคิด หรือคำตอบได้หลายอย่าง ตลอดจนนำไปสู่การคิดประดิษฐ์สิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ได้ด้วย

1.2.3 ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของนักมานุษยนิยม

มาสโลว์ (Maslow) และโรเจอร์ส (Rogers) เป็นผู้มีบทบาทสำคัญของแนวคิดกลุ่มนี้ โดยมีความคิดว่า ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่รู้จักตนเองตรงตามสภาพที่เป็นจริงเข้าใจตนเอง ยอมรับตนเองทั้งในส่วนบกพร่องและส่วนดี รู้ทั้งจุดอ่อนและตระหนักในความสามารถของตนเอง พึ่งตนเอง ริเริ่มและนำตนเองได้ สามารถพัฒนาศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ มีอิสระเสรีภาพในการคิด ตัดสินใจเลือกทำสิ่งต่างๆ โดยไม่ให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน มองเห็นศักดิ์ศรีและคุณค่าของตนเอง และสามารถสร้างสรรค์ตนเองและสังคมให้เกิดประโยชน์สุข

การที่บุคคลจะสามารถพัฒนาและไปถึงเป้าหมายดังกล่าวนั้น กลุ่มมานุษยนิยมได้เน้นถึงสถานการณ์ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ว่า จะต้องประกอบด้วย

1. ภาวะความปลอดภัยทางจิต กล่าวคือ

1.1 การยอมรับในค่าของคนแต่ละคน เคารพในสิทธิและความคิดเห็น

1.2 ไม่มีการตีราคา ประเมิน หรือเปรียบเทียบความคิดเห็นและผลงาน ทุกคนทำงานด้วยความสบายใจไม่หวั่นวิตก และเกรงการถูกลงโทษหรือตำหนิ หรือตัดสินว่าไม่ดี

1.3 ความมั่นใจในตนเอง มีแนวโน้มที่จะตัดสินใจด้วยตนเอง และเต็มใจที่จะรับผิดชอบในความล้มเหลวหรือความล้มเหลวของตนเองได้

2. ภาวะที่มีเสรีภาพในการแสดงออก กล่าวคือ

2.1 มีจิตใจกว้างที่จะเปิดรับสถานการณ์ เต็มใจที่จะรับรู้ความคิด มีความสนใจต่อเหตุการณ์ และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโลก รวมทั้งประเด็นข้อถกเถียงที่ยังไม่ยุติ

2.2 ปราศจากความกลัวที่จะเล่นกับความคิด และสิ่งแปลกๆ ใหม่ (ฮารี ริงลินท์. 2532 : 508)

ความคิดสร้างสรรค์กับทักษะทางภาษา

การคิดกับภาษา

ภาษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับความคิด เมื่อใช้ภาษาเป็นย่อแสดงว่าคิดเป็น ความคิดย่อมสร้างภาษา และในขณะเดียวกันภาษาย่อมสร้างความคิดด้วย ตลอดชีวิตมนุษย์ทั้งความคิดและภาษาต่างก็มีความเจริญของกันและกันอยู่ตลอดเวลา (ประมวล ดิฉินสัน. 2524 : 113)

เปลื้อง ณ นคร (2514 : 330 – 335) ได้แบ่งความคิดประดิษฐ์ทางภาษาออกเป็น 3 ชั้น คือ

1. ชั้นเอก (Original Invention) ได้แก่ การมีจินตนาการอันไพศาลซึ่งไม่เลียนแบบใคร ตัวอย่าง

เชคสเปียร์	-	คำประพันธ์, สุนทรภู่	-	กลอนแปด
สก็อต	-	บันเทิงคดี, น.ม.ส.	-	สยามนิฉันท์

2. ชั้นรอง (Reproductive Invention) นำของที่มีอยู่แล้วมารวบรวมเป็นเรื่องราวใหม่ เช่น ค้นคว้าเรื่องต่างๆ มาเรียบเรียง

3. ชั้นต่ำ (Methodizing Invention) ได้แก่ การแปลเรื่อง เก็บเรื่องต่างๆ มาจัดเป็นหมวดหมู่

เนื่องจากการคิดเราใช้ภาษาเป็นเครื่องช่วยด้วยอย่างมาก ฉะนั้น พัฒนาการสอนภาษาไทยโดยการเน้นความคิดจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ดังคำกล่าวของ ประชา ประสานมโนธรรม

(2523 : 179 – 182) ว่า เวลาคิดเราใช้คำพูดเป็นเครื่องช่วยด้วยไม่น้อยเพราะคำพูดเป็นสัญลักษณ์แทนมโนภาพต่างๆ ในขณะที่มโนภาพกลับเป็นตัวแทนภายในใจของสิ่งภายนอกทั้งหลาย ตลอดจนความนึกคิด ขบวนการ และบทสรุปอีกทีหนึ่ง มโนภาพเกี่ยวกับสิ่งที่ซับซ้อนนี้อาจหาคำพูดง่ายๆ มาแทนได้ การคิดด้วยคำพูดย่อมง่ายและเร็ว ฉะนั้น การควบคุมการคิดส่วนใหญ่จึงหมายถึงการควบคุมคำพูดในใจเรา เราจะเห็นได้ง่ายๆ ว่าถ้าคำพูดที่เราเลือกใช้ในการสร้างความคิดของเราไม่ได้เป็นสัญลักษณ์แทนมโนภาพที่ตั้งใจไว้อย่างเที่ยงตรงพอดี ความคิดของเราก็จะหลวมและไม่แจ่มชัด คำพูดหรือวลีที่เลือกสรรแล้วอย่างดีเหมาะสมจะทำหน้าที่เป็นกลไกที่ครอบความคิดไปในพวกที่พึงปรารถนาหรือสามารถเป็นกลไกในการชักจูงความคิดให้หันจากสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างความคิด การพูด – การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค์
การสร้างสรรค์ของมนุษย์อาจพิจารณาได้เป็น 3 แง่ด้วยกัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 3) คือ

1. ความคิดเชิงสร้างสรรค์
2. การพูด – การเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. การกระทำเชิงสร้างสรรค์

ทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันตลอดไปเป็นลูกโซ่ ดังนี้

- ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ทำให้เกิดการพูด – การเขียนเชิงสร้างสรรค์
- ความคิดและการพูด – การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทำให้เกิดการกระทำเชิงสร้างสรรค์
- การพูด – การเขียนและการกระทำเชิงสร้างสรรค์ ทำให้เกิดความคิดเชิงสร้างสรรค์

ที่พัฒนายิ่งขึ้น

หลักการสร้างกำลังความคิด

หลักการสร้างกำลังความคิดของเดริสเลอร์(หลวงวิจิตรวาทการ. 2521 : 153 – 162 ; อ้างอิงจาก Kleisler n.d.) คือ

1. ความรู้ คือ ดูจนเห็น ได้ยินแล้วต้องฟัง การฟัง พูด อ่าน หรือเขียน ต้องรู้จักคิด ไตร่ตรองอยู่ตลอดเวลา
2. รู้จักขังใจ ใช้ดุลพินิจพิจารณาตั้งแต่ขั้นหยาบจนถึงขั้นละเอียด ไม่พอใจความคิดใด ความคิดหนึ่งเพียงอย่างเดียว สร้างทางเลือกหลายทาง และขังน้ำหนักรแล้วจึงตัดสินใจ
3. คิดให้ลึก ไม่คิดหรือมองอะไรแต่เพียงผิวเผิน พิจารณาด้วยสติปัญญา ต้องคิดให้ลึก ลงไปว่าจะมีอะไรซ่อนอยู่เบื้องหลัง แต่มิใช่ระแวงหรือหวาดกลัว หรือคิดออกนอกทาง

4. คิดค้นหาหลักทั่วไป

5. สร้างนิสัยให้ชอบนึกถึงคุณธรรม ความผิดความถูกต้องด้านศีลธรรม กฎหมาย หรือความคิด โดยตั้งปัญหาถามหลายๆ แ่ง หลายๆ มุม

นอกจากนี้ยังให้แนวทางจากการปลูกฝังคุณสมบัติทางสร้างนรคอีกว่าฝึกให้จำคำคมและสุภาษิต ศึกษาให้เข้าใจความหมายเพราะเท่ากับบรรจุหลักการใหม่ๆ ให้แก่ปัญญา ช่วยให้คิดอะไรได้รวดเร็ว รู้เท่าถึงการณ์และเกิดความคิดแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้า ซึ่งเหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาไทยและได้จำแนกแบบฝึกความคิดไว้ 2 แนวทาง คือ

1. การคิดโดยไม่กำหนดจุดมุ่งหมาย

- 1.1 คำที่จูงใจให้ผู้ฟังคิดต่อไปแบบอิสระและแบบจำกัดขอบเขต
- 1.2 คำที่กลับกัน
- 1.3 คำที่ลัดหน้าลัดหลัง
- 1.4 คำที่พื้นหลัก
- 1.5 เรื่องที่ไม่นึกหวัง

2. การคิดอย่างมีจุดหมาย

- 2.1 หาข้อมูลการสังเกตนำมาเปรียบเทียบความสัมพันธ์และความแตกต่าง
- 2.2 การเสนอผลเพื่อให้เกิดงานและการพัฒนา
- 2.3 การเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ มีกระบวนการคิดเป็นขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 การเตรียมตัวแก้ปัญหา โดยผู้คิดจะต้องมีความรู้พื้นฐาน เพื่อตั้งข้อสมมุติว่าตนหวังจะให้เกิดผลอะไร

2.3.2 การฟักตัวของความคิด จะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาและสติปัญญาของผู้คิด

2.3.3 การค้นพบ อาจเกิดขึ้นหรือไม่ก็ได้

2.3.4 การพิสูจน์ทางออกของปัญหาในรูปของรายงานหรือสิ่งประดิษฐ์

ดังนั้น ความคิดจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการใช้ภาษา เพราะภาษาจัดเป็นสื่อกลางในการแสดงความคิด ภาษาช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดจากการระบายอารมณ์ในการพูดและการเขียน ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความคิดของบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ครูจึงควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดในการพิจารณาเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล รู้จักใช้ความคิดจากการฟัง การอ่านและถ่ายทอดความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ด้วยการพูดและการเขียน ในการพัฒนาทักษะทางภาษาจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาด้านความคิด เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ และรับรู้ในเรื่องที่เรียนมาเป็นประสบการณ์ ความรู้เกิดเป็นจินตนาการ และสามารถถ่ายทอดความคิดออกมาในรูปแบบของการพูดและการเขียนได้ อัจฉรา ชีวพันธ์ (2532 : 1 – 2) ได้ให้ทัศนะว่า การพัฒนา

ทางภาษา คือ ความสามารถในการใช้ภาษา ซึ่งประกอบด้วย การแสดงออกทางความคิด การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ซึ่งการพัฒนาทักษะทางภาษาควรได้รับการฝึกฝน ครูจึงควรพยายามหาวิธีการในการจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ อยากที่จะเรียน สร้างบรรยากาศในการเรียน ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ และนำความรู้ ความเข้าใจไปให้เกิดประโยชน์

ความสำคัญของวิชาภาษาไทย

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 16 – 21) ได้กล่าวว่า ภาษานับเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ เพราะภาษาเป็นทั้งมวลประสบการณ์และเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ถ้าขาดสื่อสำคัญนี้แล้วคงไม่สามารถรวมกันเป็นสังคมได้ ทั้งนี้เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ซึ่งหมายความว่า มนุษย์มีอาจที่จะอยู่อย่างโดดเดี่ยวตามลำพัง แต่จะต้องติดต่อไปมาหาสู่กัน ต้องอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เหล่า ภาษาที่เขาใช้นั้นก็จะเป็เครื่องมือสื่อสารสำคัญที่ทำให้พวกเขาเข้าใจกัน และสามารถรู้เรื่องกันได้ ภาษาไทยของเรานั้นจึงนับว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับคนไทย เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแล้ว ภาษาไทยยังเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นภาษาประจำชาติ เป็นความมั่นคงของชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้เพื่อเป็นเครื่องมือแสดงว่า ชาติไทยเราเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่และมีวัฒนธรรมมาตั้งแต่โบราณกาล นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสื่อความหมายที่คนไทยทุกคนต้องใช้ไปตลอดชีวิต และยังเป็นเครื่องผูกพันคนไทยให้รู้สึกเป็นพวกเดียวกันได้อย่างแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ซึ่งจากการประมวลความสำคัญของภาษาไทย มีดังต่อไปนี้

1. ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ
2. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารสำหรับคนไทย
3. ภาษาไทยเกิดจากการเรียนรู้และเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้
4. ภาษาไทยเป็นวัฒนธรรมและเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรม
5. ภาษาไทยเป็นเครื่องแสดงความเจริญของชาติ
6. ภาษาไทยเป็นวิทยาศาสตร์
7. ภาษาเป็นศิลปะ
8. ภาษาย่อมมีความหมาย
9. สังคมเป็นตัวกำหนดภาษา

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ภาษาไทยจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญควบคู่ไปกับการเป็นคนไทย ซึ่งการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา นั้น มีจุดมุ่งหมาย คือ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะทางภาษา ประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

สามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำหรับสื่อสารและแสวงหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์เพื่อการดำรงชีวิตของตนเองและสังคมประเทศชาติต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ทักษะทางภาษาที่นำมาพัฒนา คือ ทักษะทางภาษาไทย ซึ่งในวิชาภาษาไทยนั้น วรรณิ โสมประยูร (2522 : 17) ได้ให้ความหมายว่า ภาษาไทยมีลักษณะที่ไม่จำกัดเนื้อหา สามารถฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นลักษณะที่เน้นการแสดงออก เด็กได้ใช้ความคิดอย่างกว้างขวาง เป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์เป็นอย่างดีและเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันของเด็ก ทั้งนี้เนื่องจากความคิดนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการใช้ภาษา เพราะภาษาจัดเป็นสื่อกลางในการใช้ความคิดด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และทักษะภาษาไทยให้สูงขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

ไคลด์แลนด์ (Kaikland. 1978 : 2350 – A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความคิดสร้างสรรค์กับความสามารถในการใช้ภาษาของเด็กอายุ 4 ปี โดยให้เด็กได้รับการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบของทอร์เรนซ์ เพื่อจัดระดับความคิดสร้างสรรค์และได้รับการบันทึกเสียงพูดประกอบกับการจดบันทึก เพื่อจัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาของเด็กแล้วนำไปหาความสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสามารถทางการใช้ภาษามีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์

คานท์ (Kuntz. 1975 : 2195 – A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประสบผลสำเร็จในการเขียนประโยคกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนเกรด 7 ในโรงเรียนชานเมืองรัฐเพนซิลวาเนีย 2 แห่ง จำนวน 96 คน ผลการศึกษาพบว่า การประสบผลสำเร็จในการเขียนประโยคกับความสามารถในการอ่าน มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านได้ดี ย่อมมีความสามารถในการเขียนประโยคได้ดี

ไวโร (Vairo. 1976 : 1509 – A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนอย่างสร้างสรรค์กับทักษะทางภาษาด้านความเข้าใจในการอ่าน การใช้ภาษา คำศัพท์ และการสะกดคำ ของนักเรียนเกรด 4 , 6 และ 8 จำนวน 280 คน ในโรงเรียนของรัฐเพนซิลวาเนีย พบว่าการเขียนอย่างสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับทักษะทางภาษาด้านต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทั้ง 3 ระดับ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ในประเทศไทยนั้น ได้มีผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าไว้หลายท่าน ดังนี้

มานะ สอนอารี (2530 : 57 – 59) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 12 คน และกลุ่มควบคุม 12 คน กลุ่มทดลองได้รับการฝึกโดยเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ติดต่อกัน 12 ครั้ง ส่วนกลุ่มควบคุมทำกิจกรรมสร้างสรรค์แตกต่างจากก่อนการทดลองและแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขวัญตา จริยสถิตกุล (2533 : 100) ได้ทดลองโดยการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษา และความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ใช้เวลาในการทดลอง 12 คาบ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในการใช้ภาษา และความคิดสร้างสรรค์แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534 : 140) ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งในปีเดียวกัน วินัย สอนดี (2534 : 105 – 107) ได้ศึกษาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามรูปแบบของวิลเลียมส์ โรงเรียนลาดช้าง อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก นักเรียนจำนวน 30 คน ปีการศึกษา 2534 โดยการสอนและฝึกกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ตามรูปแบบของวิลเลียมส์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ผลการศึกษาพบว่า หลังจากการใช้การสอนตามรูปแบบของวิลเลียมส์ นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ณัฐชา ฐานีสร (2537 : 64 – 69) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการฝึกคิดเป็นกลุ่มและรายบุคคลที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2536 ที่มีความคิดสร้างสรรค์ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 20 คน ผลการศึกษาพบว่า หลังจากนักเรียนได้รับ

การฝึกคิดเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ จะเห็นได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์นั้น สามารถส่งเสริมให้พัฒนาขึ้นได้ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ เป็นผู้ทำกิจกรรม และฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการฝึกรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็สามารถทำให้สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้สูงขึ้นได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยพัฒนาเป็นกลุ่ม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยน้อย จำนวน 32 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยน้อย จำนวน 32 คน และสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน ปีการศึกษา 2545 จำนวน 61 คน ตอบแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยน้อย ได้จำนวน 32 คน
3. ผู้วิจัยขอความร่วมมือของนักเรียนดังกล่าวในข้อ 2 ปรากฏว่านักเรียนให้ความร่วมมือทุกคน ผู้วิจัยจึงสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

- 1.โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
- 2.แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้
 - 1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกความคิดสร้างสรรค์
 - 1.2 สร้างโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ

รองศาสตราจารย์วรินทร์ กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ดร.พาสณา จุลรัตน์ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะ กับจุดมุ่งหมาย กิจกรรม เนื้อหา และการประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3 นำโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย มาปรับปรุงแก้ไขแล้ว มาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 16 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ เพื่อฝึกความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยกับกลุ่มทดลองต่อไป

โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ใช้เวลาในการทดลอง 14 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ เวลา 8.30 – 9.20 น. ระหว่างวันที่ 3 พฤศจิกายน 2546 ถึง 4 ธันวาคม 2546 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบฝึกความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการฝึกตามรูปแบบของวิลเลียมส์ ดังต่อไปนี้

1.1 การสร้างสิ่งใหม่จากโครงสร้างเดิม คือ การฝึกให้นักเรียนรู้จักสร้างสิ่งใหม่ กฎเกณฑ์ใหม่ ความคิดใหม่ โดยอาศัยโครงสร้างเดิมหรือกฎเกณฑ์เดิมที่เคยมี แต่พยายามคิดพลิกแพลงให้ต่างไปจากเดิม

กิจกรรมย่อยที่ 1 การสร้างคำ

ตัวอย่าง

ให้นักเรียนนำตัวอักษรและสระที่กำหนดให้ มาประกอบกันขึ้นเป็นคำใหม่ที่มีความหมายมาให้มากที่สุด

ก ผ โ ย า ด ง

.....

.....

กิจกรรมย่อยที่ 2 การสร้างคำ

ตัวอย่าง

ให้นักเรียนแต่งประโยคที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “ข้าง” มาให้มากที่สุด

.....

.....

กิจกรรมย่อยที่ 3 การแต่งเรื่อง

ตัวอย่าง

ให้นักเรียนแต่งเรื่องจากประโยคที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

ถ้าฉันบินได้.....

.....

1.2 การเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย คือ การฝึกให้นักเรียน
เปรียบเทียบสิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกัน แตกต่างกัน หรือตรงข้ามกัน

กิจกรรมย่อยที่ 1 หาความสัมพันธ์

ตัวอย่าง

ให้นักเรียนหาสิ่ง 2 สิ่ง ที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกับสิ่งที่กำหนดให้มาให้มากที่สุด

ร้อน คู่กับ ล้อม เหมือนอะไรคู่กับอะไร

.....

.....

กิจกรรมย่อยที่ 2 หาสิ่งที่ตรงกันข้าม

ตัวอย่าง

เมื่อกำหนดสิ่งที่ตรงกันข้ามมาให้ ให้นักเรียนคิดหาคำหรือสิ่งที่มีความหมายตรงกันข้าม
ในลักษณะเดียวกับสิ่งที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

.....

.....

กิจกรรมย่อยที่ 3 หาคำเปรียบเทียบ

ตัวอย่าง

เมื่อกำหนดคำมาให้ ให้นักเรียนคิดหาคำเปรียบเทียบกับคำที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

ดำ รวากับ

.....

.....

1.3 การใช้คำถามกระตุ้นให้ตอบ คือ การฝึกให้นักเรียนตอบคำถามปลายเปิด ซึ่งเป็นคำถามที่เร้าความรู้สึกนึกคิด เพื่อให้นักเรียนกล้าตอบ กล้าคิดคำตอบ ที่หลากหลายมากกว่า 1 คำตอบ

กิจกรรมย่อยที่ 1 บอกผลที่จะตามมา

ตัวอย่าง

ถ้าคนสามารถบินได้ จะเกิดอะไรขึ้น บอกมาให้มากที่สุด

.....

กิจกรรมย่อยที่ 2 บอกสิ่งที่คิดที่จะทำ

ตัวอย่าง

ถ้านักเรียนเป็นนางฟ้า นักเรียนคิดจะทำอะไรบ้าง บอกมาให้มากที่สุด

.....

กิจกรรมย่อยที่ 3 บอกสิ่งที่นึกถึง

ตัวอย่าง

เมื่อนักเรียนเห็นคำที่กำหนดให้แล้ว นักเรียนบอกถึงสิ่งที่นึกถึง เมื่อเห็นคำๆ นั้น มาให้มากที่สุด

ป่า

.....

1.4 การประเมินสถานการณ์ คือ การฝึกให้นักเรียนคิดหาคำตอบโดยคำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นและมีความหมายเกี่ยวเนื่องกัน

กิจกรรมย่อยที่ 1 การแก้ปัญหา

ตัวอย่าง

“มีงูตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในรู อยู่มาวันหนึ่งมีช้างเดินผ่านมา งูรู้สึกว่แผ่นดินสะเทือน จึงขึ้นมาจากรู ทันใดนั้นช้างก็ได้เหยียบงู” ถ้านักเรียนเป็นงู จะทำอย่างไร บอกมาให้มากที่สุด

.....

กิจกรรมย่อยที่ 2 การคิดทำสิ่งใหม่

ตัวอย่าง

ถ้านักเรียนมีกระป๋อง กล้องกระดาษ กาว กรรไกร ด้าย นักเรียนจะประดิษฐ์อะไรบ้าง
บอกมาให้มากที่สุด

.....
.....

กิจกรรมย่อยที่ 3 การตั้งชื่อเรื่อง

ตัวอย่าง

"ในตอนพักกลางวัน แอนนั่งหน้าโต๊ะอยู่ในห้องเรียน แม่จึงถามมดว่าเกิดอะไรขึ้น
แอนบอกว่า "วันนี้พ่อลืมนำเงินมาซื้ออาหารกลางวันและขนมที่โรงเรียน" แม่จึงแบ่งอาหาร
กลางวันเตรียมมาจากบ้านให้แอนกิน และซื้อขนมแบ่งให้แอนกินด้วย แอนชอบใจแม่ที่ให้ความ
ช่วยเหลือในครั้งนี้" จากเรื่องที่อ่านให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องมาให้มากที่สุด

.....
.....

2. แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย

ฉบับที่ 1 ความสามารถในการแต่งประโยค

ตัวอย่าง

ให้นักเรียนแต่งประโยคจากกลุ่มคำที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด และแต่ละประโยคต้อง
ไม่ซ้ำกัน โดยจะวางคำที่กำหนดให้อยู่ในตำแหน่งใดของประโยคก็ได้

ผีเสื้อ ดอกไม้ สีแดง

.....
.....

ฉบับที่ 2 ความสามารถในการหาคำเปรียบเทียบกับอุปมาอุปไมย

ตัวอย่าง

ให้นักเรียนคิดหาคำเปรียบเทียบกับอุปมาอุปไมยกับคำที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

เบา รวากับ

.....
.....

ฉบับที่ 3 ความสามารถในการบอกผลที่จะตามมา

ตัวอย่าง

ถ้าโลกนี้ไม่มีต้นไม้ จะเกิดผลอะไรตามมา บอกมาให้มากที่สุด

.....

.....

ฉบับที่ 4 ความสามารถในการตั้งชื่อเรื่อง

ตัวอย่าง

“เช้าวันหนึ่ง น้องกานต์เดินเล่นที่สนามหน้าบ้าน เธอเห็นผีเสื้อแสนสวยตัวหนึ่งกำลังบินตอมดอกกุหลาบที่เธอปลูกไว้ น้องกานต์จึงวิ่งไล่จับผีเสื้อและสะตูดกก่อนหินกลมๆ ทำให้หัวเข้าเป็นแผลลลอก เลือดไหลซึมๆ” จากเรื่องที่ย่าน ให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องมาให้มากที่สุด

.....

.....

การตรวจให้คะแนน

1. คะแนนความคิดคล่องแคล่วให้คะแนนคำตอบละ 1 คะแนน โดยการนับจำนวนคำตอบที่นักเรียนตอบได้ ถ้าซ้ำหรือเหมือนเดิมไม่ให้คะแนนอีก

2. คะแนนความคิดยืดหยุ่น ให้คะแนนโดยนับจำนวนกลุ่มหรือจำนวนทิศทางของคำตอบ โดยนับคำตอบที่ให้คะแนนความคิดคล่องแคล่วไปแล้วมาจัดกลุ่มหรือทิศทางใหม่ คำตอบใดเป็นคำตอบทิศทางเดียวกัน หรือความหมายอย่างเดียวกันก็จัดเป็นกลุ่มเดียวกันแล้วนับจำนวนกลุ่ม และให้คะแนนตามจำนวนกลุ่ม หรือทิศทางของคำตอบที่จัดไว้นั้น โดยให้กลุ่มละ 1 คะแนน

3. คะแนนความคิดริเริ่ม ให้คะแนนโดยการพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ของความถี่ของคำตอบของนักเรียนทั้งหมด โดยการตรวจสอบว่าแต่ละคำตอบ ถ้ามีคำตอบน้อยเท่าใด คำตอบนั้นก็จะได้คะแนนมาก ในการให้คะแนนยึดหลักดังนี้ (ไพรัตน์ วงษ์นาม. 2523 :42 ; อ้างอิงจาก

Cropley. 1966:261-262)

คำตอบที่ซ้ำกัน 4 คนขึ้นไป ให้ 0 คะแนน

คำตอบที่ซ้ำกัน 3 คนขึ้นไป ให้ 1 คะแนน

คำตอบที่ซ้ำกัน 2 คนขึ้นไป ให้ 2 คะแนน

คำตอบที่ซ้ำกัน 1 คนขึ้นไป ให้ 3 คะแนน

คำตอบที่ไม่ซ้ำกันเลย ให้ 4 คะแนน

แบบแผนการทดลอง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลอง Randomized Control Group Pretest – Posttest Design

การกำหนดเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
RE	T ₁ E	X	T ₂ E
RC	T ₁ C	~	T ₂ C

ความหมายของสัญลักษณ์

R	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม
E	แทน	กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
C	แทน	กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
X	แทน	การใช้การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
~	แทน	การไม่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
T ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนทดลอง Randomized Control Group Pretest – Posttest Design โดยมี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)
2. ขั้นการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจกับกลุ่มทดลอง ใช้เวลา 14 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ เวลา 8.30 – 9.20 น. ระหว่างวันที่ 3 พฤศจิกายน 2546 ถึง 4 ธันวาคม 2546

3. ชั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย โดยใช้แบบทดสอบเดียวกับที่ให้นักเรียนทำก่อนการทดลอง และเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

4. ผู้วิจัยนำคะแนนก่อนและหลังการทดลองไปทดสอบสมมติฐาน ตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนก่อนและหลัง ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
2. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนก่อนและหลัง ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
3. เปรียบเทียบผลต่างของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจกับนักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s)
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
 - 2.1 เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ โดยใช้ $t - test$ แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample)
 - 2.2 เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ก่อนและหลังไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ โดยใช้ $t - test$ แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample)
 - 2.3 เปรียบเทียบผลต่างของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการให้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ กับนักเรียนที่ไม่ได้การใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ โดยใช้ $t - test$ แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}_{diff}$	แทน	ผลต่างของคะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน
S	แทน	ผลต่างของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
ΣD	แทน	ผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง
ΣD^2	แทน	ผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t – distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
 2. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
 3. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
- ดังแสดงในตารางที่ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียน กลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม

ความคิดสร้างสรรค์	กลุ่มทดลอง	N	ΣD	ΣD^2	t
1. ความคิดคล่องแคล่ว	ก่อนการทดลอง	8	140	3185	4.83**
	หลังการทดลอง	8			
2. ความคิดยืดหยุ่น	ก่อนการทดลอง	8	103	1559	6.32**
	หลังการทดลอง	8			
3. ความคิดริเริ่ม	ก่อนการทดลอง	8	438	35572	3.81**
	หลังการทดลอง	8			
รวมทั้ง 3 ด้าน	ก่อนการทดลอง	8	780	100360	4.68**
	หลังการทดลอง	8			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย โดยส่วนรวมและแต่ละด้าน คือ ด้านความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่มเพิ่มขึ้นกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียน กลุ่มควบคุมก่อนและหลังไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม

ความคิดสร้างสรรค์	กลุ่มทดลอง	N	ΣD	ΣD^2	t
1. ความคิดคล่องแคล่ว	ก่อนการทดลอง	8	129	3811	2.90**
	หลังการทดลอง	8			
2. ความคิดยืดหยุ่น	ก่อนการทดลอง	8	69	855	3.94**
	หลังการทดลอง	8			
3. ความคิดริเริ่ม	ก่อนการทดลอง	8	448	48718	2.74**
	หลังการทดลอง	8			
รวมทั้ง 3 ด้าน	ก่อนการทดลอง	8	559	70653	2.94**
	หลังการทดลอง	8			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย โดยส่วนรวมและแต่ละด้าน คือ ด้านความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่มเพิ่มขึ้นกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียน กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ กับนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ความคิดสร้างสรรค์	กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{diff}$	S.D. _{diff}	t
1. ความคิดคล่องแคล่ว	กลุ่มทดลอง	8	17.50	10.30	.21
	กลุ่มควบคุม	8	16.13	15.72	
2. ความคิดยืดหยุ่น	กลุ่มทดลอง	8	12.88	5.77	1.43
	กลุ่มควบคุม	8	8.63	6.09	
3. ความคิดริเริ่ม	กลุ่มทดลอง	8	54.75	40.69	-.05
	กลุ่มควบคุม	8	56.00	58.10	
รวมทั้ง 3 ด้าน	กลุ่มทดลอง	8	97.50	58.93	.87
	กลุ่มควบคุม	8	69.88	67.18	

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจและนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ด้านความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม รวม 3 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจและนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจต่างก็มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยเพิ่มขึ้นได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนก่อนและหลังไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยเพิ่มขึ้น หลังจากที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
2. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยเพิ่มขึ้น หลังจากที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยน้อย จำนวน 32 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยน้อย จำนวน 32 คน แล้วสุ่มอย่างง่าย เป็น กลุ่มทดลองและควบคุม กลุ่มละ 8 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

- 1.โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมใจ
- 2.แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนทดลอง Randomized Control Group Pretest – Posttest Design โดยมี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)
2. ขั้นการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจกับกลุ่มทดลอง ใช้เวลา 14 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ เวลา 8.30 – 9.20 น. ระหว่างวันที่ 3 พฤศจิกายน 2546 ถึง วันที่ 4 ธันวาคม 2546
3. ขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย โดยใช้แบบทดสอบเดียวกับที่ให้นักเรียนทำก่อนการทดลอง และเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)
4. ผู้วิจัยนำคะแนนก่อนและหลังการทดลองไปทดสอบสมมติฐานตามวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนก่อนและหลัง ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ทดสอบด้วย t – test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample)
2. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนก่อนและหลัง ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ทดสอบด้วย t – test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample)

3. เปรียบเทียบผลต่างความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจกับนักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจทดสอบด้วย t – test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบร่วม แรงร่วมใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น หลังจากไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจและ นักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน สำนักงานเขตวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้า ปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น หลังจากได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 แสดงว่าการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้ ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจเป็นเทคนิควิธีการทำให้นักเรียนช่วยกันคิด แก้ปัญหาช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันได้มาซึ่งความรู้ของตนเองและในกลุ่ม อารี สัณหวี (2539 : 89) ทั้งนี้เพราะการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจนั้น สามารถทำให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งการเรียนรู้ด้วยตนเองและของกลุ่ม นักเรียนมีความรับผิดชอบร่วมกันมีการปรึกษาหารือกัน ช่วยเหลือสนับสนุนกัน และมีผลดีกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ชาญชัย อาจิณสมาจาร (2533 : 19) อีกทั้งกิจกรรมที่นักเรียนแสดงความสามารถสร้างสรรค์นั้น มีอยู่ในแทบทุกกิจกรรมที่จัดการสอน เช่น กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ การทดลอง การค้นคว้า การผลิตสิ่งแปลกใหม่ กิจกรรมทางภาษาไทย การคิดสร้างสรรค์การแก้โจทย์ปัญหากิจกรรมเกมต่างๆ กิจกรรมเหล่านี้ต่างก็อาศัยเทคนิควิธีการ เพื่อมุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง อารี รังสินันท์ (2532 : 55)

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ว่าของ ศรีไกร รุ่งรอด (2533 : 60) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

จากการสังเกตของผู้วิจัยในการทดลองพบว่า นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้น เมื่อครูจัดกิจกรรมแบ่งกลุ่มทดลองเป็นทีม ภายในกลุ่มได้ปรึกษากันช่วยเหลือกันและกัน แสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย มีความรับผิดชอบร่วมกัน สนุกสนานกับการทำงานเป็นกลุ่ม จากการสอบถามของผู้วิจัยนักเรียนช่วยกันแก้ปัญหา ได้อย่างหลากหลาย มีความคิดสร้างสรรค์ มีคำตอบที่แปลกใหม่ สามารถตอบได้อย่างรวดเร็ว

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจ สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้เพิ่มขึ้นได้

2. นักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจ สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 แสดงว่าความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนสามารถพัฒนาได้ แม้ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจ อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมของครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายบ้าง จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจ นักเรียนไม่ค่อยสนุกสนาน เพราะไม่ค่อยได้ร่วมกิจกรรมต้องคิดคำตอบเองคนเดียว และไม่ทราบความคิดเห็นของเพื่อนคนอื่น ไม่ได้ปรึกษากับเพื่อน คำตอบที่คิดได้ไม่หลากหลาย แต่นักเรียนก็ยังมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

3. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจ และนักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจ มีความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจและนักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจ สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะในการจัดกิจกรรมนั้น ครูได้จัดกิจกรรมโดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ภายในกลุ่มประกอบด้วย คนเก่ง ปานกลาง และอ่อน จากกิจกรรมในแต่ละครั้ง เป็นหัวข้อปัญหาที่นักเรียนในกลุ่มต้องช่วยกันคิดแก้ปัญหา ปรึกษาหารือ แสดงความคิดเห็น โดยส่งเสริมให้คิดอย่างอิสระ คิดอย่างสร้างสรรค์ในทุกด้าน ทั้ง 3 ด้าน ด้านความคิด คล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม โดยให้นักเรียนคิดหาคำตอบอย่างหลากหลายไม่ซ้ำใคร และมีการนำเสนอผลงานของกลุ่ม ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ที่จะคิดแก้ปัญหา และเกิดความภาคภูมิใจ เมื่อผลงานสำเร็จ ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจ ครูใช้วิธีการสอนตามปกติ นักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2535). *ความคิดสร้างสรรค์* หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน การวัดผล การประเมินผล. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- กาญจนา สุจินะพงษ์. (2539). *การศึกษาค้นคว้าสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ร่วมแรง ร่วมใจ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- . *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. (2521). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2537. หลวง วิจิตรวาทการ, หลวง. กำลังความคิด. กรุงเทพฯ: เสริมวิทย์บรรณาการ .
- ขวัญดา จริยสถิตกุล. (2533). *การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาและความคิด สร้างสรรค์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการ สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และวิธีสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จินดา กิจพูนวงศ์. (2537). *ผลการศึกษาความคิดอเนกนัยที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ นัก เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, อัดสำเนา
- ชาญชัย อาจินสมมาตร. (ม.ป.ป., มีนาคม). "การเรียนรู้แบบร่วมมือ," ประชากรศึกษา. 40(6) : 19-21 ; มีนาคม
- ชูศรี สนิทประชากร. *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : สำนัก ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์.(ม.ป.ป.) *การฝึกสมรรถภาพสมองเพื่อพัฒนาคุณภาพการคิด*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530 อัดสำเนา
- ดิลก ดิลกานนท์. *การฝึกทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์*. คิด. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2534 อัดสำเนา

- ทัศนีย์ ศรีหาบุตร. (2540). การเปรียบเทียบผลของการฝึกเป็นกลุ่มและรายบุคคลตามรูปแบบของวิลเลียมส์ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น. ปรินญา กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประมวล ดิคนินสัน. (2524). จิตวัฒนาจิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช .
- ประยูร จิมพลี. (2522). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยความคิดแบบสืบสวน- สอดสวน ความคิดสร้างสรรค์โดยวิธีการสอนแบบสืบสวน-สอสนแบบปกติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 . ปรินญา กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เปรมจิตร ขจรภัยลาร์เซน.(ม.ป.ป.). "วิธีสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน" เอกสารหมายเลข 6. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยลงกรณ์ .
- ประสาธน์ กงตาล.(ม.ป.ป.,กันยายน). "การเรียนรู้ร่วมกัน" วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 15(1) .
- เปลื้อง ณ นคร. (2524). วิชาการประพันธ์และหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช .
- พจนันท์ ไวยยานันท์. (2541). ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุวรรณารายญิกาวาส จังหวัดชลบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณรัตน์ เ่งธรรมสาร. (2533,กุมภาพันธ์). การเรียนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน , สารพัฒนาหลักสูตร. อันดับที่ 95 –35 –37 .
- เพ็ญศิริ ศิริบุหงศ์. (2535). การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพรัตน์ วงษ์นาม. (2518). การสร้างแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มยุรี สารวิงศ์. (2535). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครูของ สสวท. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. จัดสำเนา.
- มานะ สอนอารี. (2520). ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก. จัดสำเนา.
- รัชนี มณีโกศล. (2533). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบ และความคงทนทางการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการหาร ที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. จัดสำเนา.
- รัชนี ศรีไพรวรรณ. (2517). "แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน." ในคู่มือแนวความคิดและพรรณนาบางประการเกี่ยวกับกลยุทธ์การสอนเด็กเริ่มเรียนที่สองภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาธิการเขต 11.
- วรรณ โสมประยูร. (2522). การเขียนแบบสร้างสรรค์. เอกสารประกอบการเรียน ภาคหลัก สูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วินัย สอนดี. (2534). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามรูปแบบของวิลเลียมส์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ . (2533). การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา,

- สมคิด กอมนี. (2544). การศึกษาความคิดสร้างสรรค์ด้านภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม). สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สายหยุด เอ็นสี. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบรายบุคคล ซึ่งร่วมทำงานเป็นคณะกับการสอนปกติ. ปรินญาณินท์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- สายสุนีย์ กลิ่นสุคนธ์. (2545). ผลของการใช้เทคนิคแบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ่อนาคราชสวทยานนท์ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2532). กิจกรรมการเรียนรู้สร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ไทยพัฒนานาพานิช .
- อารี รังสินันท์. (2526). ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อารี พันธุ์มี. (2537). ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ 1412.
- อุบลรัตน์ เพ็งสถิตย์. (2526). " ความคิดสร้างสรรค์ ," วารสารรามคำแหง. 2: 39-46 .
- อุทัยวรรณ เปรียมประชาสรร. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาไทยและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์กับแบบฝึกตามคู่มือครู ของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อารี สันทนต์. (2539, กันยายน). "การเรียนแบบร่วมมือ" สารานุกรมศึกษาศาสตร์. 15 : 89.
- Anderson, Ronald D. and others. (1970). *Developing Children Thinking Through Science*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice – Hall.

Albano, Charles. (1967). *The effects of An Experimental Training Program on The Creative Thinking Abilities of Adults*. Doctor's Thesis. Temple University.

Blankenship, Dallas James. (1970, May). " A Study of The Effect of Creativity Training

Upon The Self - Concept, Achievement and Creative Performance of the First Grade Pupils," *Dissertation Abstracts International*. 36 : 7147 . May,

Carey , Joseph Edward. (1967). "The Relationship Between Creative Thinking Ability, Intelligence Ability, Education Achievement and writing Ability of Sixth Grade Children," *Dissertation*.

De Bono, Edward. (1970). *Lateral Thinking : Creativity Step by step*. New York : Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือเป็นผู้เชี่ยวชาญ
หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย (พัฒนาเครื่องมือ)
หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/6627

วันที่ 17 กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพิมพ์ศิริ สุขประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ผลของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านคอน เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวอร์นี กริทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบผลของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านคอน เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบให้ นางสาวพิมพ์ศิริ สุขประเสริฐ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 6754

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 กันยายน 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ และโปรแกรมฯ

เนื่องด้วย นางสาวพิมพ์สรี สุขประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ผลของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ทดลองสอนโดยใช้ โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้องเรียน และเป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ในระหว่างเดือนกันยายน - ตุลาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิมพ์สรี สุขประเสริฐ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภกรรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3920530 มือถือ 09-4584345

ภาคผนวก ข

ตารางกำหนดการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

รายละเอียดของโปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย

ตารางการใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจเพื่อฝึกความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย

ครั้งที่	หัวข้อ	กิจกรรมชุดที่	วันที่ เวลา สถานที่
1	ปฐมนิเทศ	-	วันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
2	ด้านความคิดคล้องแคล้ว	1	วัน พุธ ที่ 5 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
3	ด้านความคิดยืดหยุ่น	2	วันศุกร์ ที่ 7 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
4	ด้านความคิดริเริ่ม	3	วันจันทร์ที่ 10 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
5	ด้านความคิดคล้องแคล้ว ยืดหยุ่น และริเริ่ม	4	วัน พุธ ที่ 12 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
6	ด้านความคิดคล้องแคล้ว	5	วันศุกร์ ที่ 14 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
7	ด้านความคิดยืดหยุ่น	6	วันจันทร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
8	ด้านความคิดริเริ่ม	7	วัน พุธ ที่ 19 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
9	ด้านความคิดคล้องแคล้ว ยืดหยุ่น และริเริ่ม	8	วันศุกร์ ที่ 21 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
10	ด้านความคิดคล้องแคล้ว	9	วันจันทร์ที่ 24 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
11	ด้านความคิดยืดหยุ่น	10	วัน พุธ ที่ 26 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
12	ด้านความคิดริเริ่ม	11	วันศุกร์ ที่ 28 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
13	ด้านความคิดคล้องแคล้ว ยืดหยุ่น และริเริ่ม	12	วันจันทร์ที่ 1 ธันวาคม 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)
14	ปัจฉิมนิเทศ	-	วัน พุธ ที่ 3 พฤศจิกายน 2546 เวลา 08.30 – 09.20น. (ห้อง ป.3/1)

โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	เพื่อให้ผู้รับการทดลองทราบความหมาย จุดมุ่งหมายและวิธีดำเนินการทดลองของโปรแกรมการฝึกความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ	1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมโดยหันหน้าเข้าหากันและแนะนำตนเองให้เพื่อนในห้องทราบ 2. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายของโปรแกรมการฝึกความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย 3. ผู้วิจัยชี้แจงขั้นตอนตลอดจนวิธีการและข้อพึงปฏิบัติเมื่อทำกิจกรรม 4. ผู้วิจัยแจกตารางกำหนดการฝึก	ตารางกำหนดการฝึกความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย
2	ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่ว	เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่ว	ขั้นที่1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำกฎระเบียบบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ 1. ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที 2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม	

ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
			3.ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม	
3	ความคิด สร้างสรรค์ ทางภาษา ไทยด้าน ความคิด ยืดหยุ่น	เพื่อพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา ไทยด้านความ คิดยืดหยุ่น	ขั้นที่1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกัน และให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ 1.ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที 2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้อง	

ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
			และดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม 3.ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม	
4	ความคิด สร้าง สรรค์ทาง ภาษา ไทยด้าน ความคิด คล่องแคล่วและ ความคิด ยืดหยุ่น	เพื่อพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์ ทางภาษาไทยด้าน ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดยืดหยุ่น	ขั้นที่1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกัน และให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำกฎระเบียบบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ 1.ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที	

ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
			2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม 3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม	
5	ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดสร้างสรรค์ความคิดยืดหยุ่นและความคิดริเริ่ม	เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดสร้างสรรค์ความคิดยืดหยุ่นและความคิดริเริ่ม	ขั้นที่1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำกฎระเบียบบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ1.ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟัง	

ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
			เมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที 2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตนเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม 3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม	
6	ความคิด สร้าง สรรค์ทาง ภาษา ไทยด้าน ความคิด สร้างสรรค์	เพื่อพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา ไทยด้านความคิด สร้างสรรค์	ขั้นที่1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำกฎระเบียบบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ 1. ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรม	

ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
			แล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที 2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม 3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติตามหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำใบกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม	

ครี	ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
1	7	ความคิด สร้าง สรรค์ทาง ภาษา ไทยด้าน ความคิด คล่องแคล แล้วความ และคิด ยืดหยุ่น	เพื่อพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา ไทยด้านความคิด คล่องแคล่วและความ คิดยืดหยุ่น	ขั้นที่1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกัน และให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎ ระเบียบบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ 1.ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจ กรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตร กิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถาน การณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตนเอง ให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่ม จะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเอง อภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและ ดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและ เขียนข้อละ 5 นาที 2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเอง ร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้ว นำคำตอบของตนอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจใน คำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบ กิจกรรมกลุ่ม 3.ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติ หน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และ รายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำใบ กิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจ กรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใด คิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม	

ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
9	ความคิด สร้าง สรรค์ทาง ภาษา ไทยด้าน ความคิด คล่องแคล่ว คิดยืด หยุ่นและ ความคิดริ เริ่ม	เพื่อพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา ไทยด้านความคิด คล่องแคล่วความคิด ยืดหยุ่นและความคิด ริเริ่ม	ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกัน และให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎ ระเบียบบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ 1. ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจ กรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตร กิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถาน การณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเอง ให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่ม จะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเอง อภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและ ดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและ เขียนข้อละ 5 นาที 2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเอง ร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้ว นำคำตอบของตนอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจใน คำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบ กิจกรรมกลุ่ม 3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติ หน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และ รายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไป กิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจ กรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใด คิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม	

ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
10	ความคิด สร้าง สรรค์ทาง ภาษา ไทยด้าน ความคิด คล่องแคล่ว	เพื่อพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา ไทยด้านความคิด คล่องแคล่ว	ขั้นที่1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกัน และให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำกฎระเบียบบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ 1.ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที 2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม 3.ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม	

ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
11	ความคิด สร้างสรรค์ ทางภาษา ไทยด้าน ความคิด คล่องแคล่วและ ความคิด ยืดหยุ่น	เพื่อพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา ไทยด้านความคิด คล่องแคล่วและความ คิดยืดหยุ่น	ขั้นที่1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกัน และให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำกฎ ระเบียบบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ 1.ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจ กรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตร กิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถาน การณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเอง ให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่ม จะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเอง อภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและ ดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและ เขียนข้อละ 5 นาที 2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเอง ร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้ว นำคำตอบของตนอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจใน คำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบ กิจกรรมกลุ่ม 3.ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติ หน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และ รายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไป กิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจ กรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใด คิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม	

ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
12	ความคิด สร้างสรรค์ ทางภาษา ไทยด้าน ความคิด คล่องแคล่วและ ความคิด ยืดหยุ่น	เพื่อพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา ไทยด้านความคิด คล่องแคล่วและความ คิดยืดหยุ่น	ขั้นที่1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกัน และให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำกฎ ระเบียบบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ 1.ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที 2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม 3.ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม	

ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
13	ความคิด สร้าง สรรค์ทาง ภาษา ไทยด้าน ความคิด คล่องแคล่ว ความคิดยืด หยุ่นและ ความคิดริ เริ่ม	เพื่อพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา ไทยด้านความคิด คล่องแคล่วความคิด ยืดหยุ่นและความคิด ริเริ่ม	ขั้นที่1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกัน และให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎ ระเบียบบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ 1.ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที 2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม 3.ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม	

ครั้งที่	หัวข้อ	จุดประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
14	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย 2. เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย	1. ให้นักเรียนซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยที่ได้รับการฝึกที่ผ่านมา 2. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ในการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย 3. ผู้วิจัยสรุปถึงประโยชน์ของการฝึกการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยอีกทั้งเพื่อเป็นแนวทางแก่นักเรียนในการนำไปใช้ประกอบการเรียนในชั้นสูงต่อไป 4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการฝึกเป็นอย่างดี	

รายละเอียดโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ครั้งที่ 1

เรื่อง ปฐมนิเทศ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน
2. เพื่อให้ผู้รับการทดลองทราบความหมาย จุดมุ่งหมายและวิธีดำเนินการทดลองของโปรแกรมการฝึกความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

ตารางกำหนดการฝึกความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมโดยหันหน้าเข้าหากันและแนะนำตนเองให้เพื่อนในห้องทราบ
2. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายของโปรแกรมการฝึกความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย
3. ผู้วิจัยชี้แจงขั้นตอนตลอดจนวิธีการและข้อพึงปฏิบัติเมื่อทำกิจกรรม
4. ผู้วิจัยแจกตารางกำหนดการฝึก

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม

ครั้งที่ 2

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่ว

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่ว

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

กิจกรรมชุดที่ 1

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบ บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรม แล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที

2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม

3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม

2. ผลคะแนนที่ได้จากการตอบใบกิจกรรม

ครั้งที่ 3

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วและความคิดยืดหยุ่น
จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดยืดหยุ่น

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

กิจกรรมชุดที่ 2

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบ บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรม แล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที

2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม

3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติตามที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม
2. ผลคะแนนที่ได้จากการตอบใบกิจกรรม

ครั้งที่ 4

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วและความคิดยืดหยุ่น

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วและความคิดยืดหยุ่น

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

กิจกรรมชุดที่3

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบ บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ

1.ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรม แล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตนเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที

2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตนเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม

3.ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติตามที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม

การประเมินผล

- 1.สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม
- 2.ผลคะแนนที่ได้จากการตอบใบกิจกรรม

ครั้งที่ 5

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วความคิดยืดหยุ่นและความคิดริเริ่ม

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วความคิดยืดหยุ่นและความคิดริเริ่ม

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

กิจกรรมชุดที่ 4

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบ บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรม แล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที

2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม

3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจสอบผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม
2. ผลคะแนนที่ได้จากการตอบใบกิจกรรม

ครั้งที่ 6

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่ว

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่ว

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

กิจกรรมชุดที่ 5

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบ บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรม แล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที

2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม

3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติตามหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม
2. ผลคะแนนที่ได้จากการตอบใบกิจกรรม

ครั้งที่ 7

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วความคิดยืดหยุ่น

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วและความคิดยืดหยุ่น

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

กิจกรรมชุดที่ 6

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบ บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตนเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที

2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตนเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม

3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติตามที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม
2. ผลคะแนนที่ได้จากการตอบใบกิจกรรม

ครั้งที่ 8

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วและความคิดยืดหยุ่น

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วและความคิดยืดหยุ่น

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

กิจกรรมชุดที่ 7

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบ บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรม แล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที

2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม

3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติตามที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม
2. ผลคะแนนที่ได้จากการตอบใบกิจกรรม

ครั้งที่ 9

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วความคิดยืดหยุ่นและความคิดริเริ่ม

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วความคิดยืดหยุ่นและความคิดริเริ่ม

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

กิจกรรมชุดที่ 8

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบ บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที

2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม

3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติตามหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม
2. ผลคะแนนที่ได้จากการตอบใบกิจกรรม

ครั้งที่ 10

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่ว

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่ว

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

กิจกรรมชุดที่9

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบ บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ

1.ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรม แล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตนเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที

2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตนเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม

3.ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติตามที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม

การประเมินผล

- 1.สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม
- 2.ผลคะแนนที่ได้จากการตอบใบกิจกรรม

ครั้งที่ 11

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วและความคิดยืดหยุ่น

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วและความคิดยืดหยุ่น

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

กิจกรรมชุดที่ 10

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบ บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่2 ขั้นดำเนินการ

1.ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรม แล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตัวเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที

2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตัวเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม

3.ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม

การประเมินผล

- 1.สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม
- 2.ผลคะแนนที่ได้จากการตอบใบกิจกรรม

ครั้งที่ 12

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วและความคิดยืดหยุ่น

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วและความคิดยืด

หยุ่น

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

กิจกรรมชุดที่ 11

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบ บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรม แล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตนเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที

2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตนเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม

3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม
2. ผลคะแนนที่ได้จากการตอบใบกิจกรรม

ครั้งที่ 13

เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วความคิดยืดหยุ่นและความคิดริเริ่ม

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่วความคิดยืดหยุ่นและความคิดริเริ่ม

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

กิจกรรมชุดที่ 12

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันและให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่จัดแบ่งไว้ แนะนำ กฎระเบียบ บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำการหาคำตอบจากบัตรกิจกรรมในแต่ละครั้งโดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างในบัตรกิจกรรมแล้วจึงช่วยกันคิดหาคำตอบจากสถานการณ์ทางภาษาไทยหรือเงื่อนไขปัญหาที่กำหนดให้ได้มากที่สุดแล้วเขียนลงในบัตรกิจกรรมของตนเองให้เวลาคิดและเขียนข้อละ 5 นาทีโดยในแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่มและเขียนข้อละ 5 นาที

2. นักเรียนศึกษาใบกิจกรรมของตนเองร่วมกับกลุ่ม โดยในกลุ่มจะรับผิดชอบร่วมกันแล้วนำคำตอบของตนเองอภิปรายให้เพื่อนฟังเมื่อมั่นใจในคำตอบถูกต้องและดีที่สุดจึงนำคำตอบเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม

3. ผู้วิจัยตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติตามที่ครบถ้วนหรือยังผู้วิจัยตรวจผลงานกลุ่ม และรายบุคคลว่าใครยังไม่ได้ทำแล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปกิจกรรมกลุ่มส่งผู้วิจัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนร่วมกันสรุปหลังจากทำกิจกรรมและประเมินการทำงานกลุ่มใครหรือกลุ่มใดคิดได้มากที่สุด ถ้ายังไม่มีใครทำได้อธิบายเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วม
2. ผลคะแนนที่ได้จากการตอบใบกิจกรรม

ครั้งที่ 14

ปัจฉิมนิเทศ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย
2. เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย

เวลา

ใช้เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ให้นักเรียนซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยที่ได้รับการฝึกที่ผ่านมา
2. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ในการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย
3. ผู้วิจัยสรุปถึงประโยชน์ของการฝึกการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยอีกทั้งเพื่อเป็นแนวทางแก่นักเรียนในการนำไปใช้ประกอบการเรียนในชั้นสูงต่อไป
4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการฝึกเป็นอย่างดี

ใบงานที่ 1
กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 1 การสร้างคำ
การสร้างสิ่งใหม่จากโครงสร้างเดิม

คำชี้แจงให้นักเรียนนำตัวอักษรและสระที่กำหนดให้มาประกอบกันขึ้นเป็นคำใหม่ที่มีความหมายให้ได้มากที่สุด

ตัวอย่าง ร ง บ า เ ล พ

ตอบ ราง, เพล, พาล.....

1. ก ผ โ ย า ด ง

.....

.....

.....

2. น ป พ ร ว อ

.....

.....

.....

3. ล แ บ ก ล น

.....

.....

.....

4. ท ช ด บ ค

.....

.....

.....

5. ต จ อ ย ม

.....

.....

.....

ใบงานที่2

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมย่อยที่2 หาความสัมพันธ์

การเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาสิ่ง2 สิ่งที่มีความสัมพันธ์ลักษณะเดียวกันกับสิ่งที่กำหนดให้มาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง เสื้อ คู่กับ กางเกง

ตอบ สมุด คู่กับ ดินสอ , ถุงเท้า คู่กับ รองเท้า.....

1. ช้อน คู่กับ ส้อม

.....

.....

.....

2. นก คู่กับ รั้ง

.....

.....

.....

3. วัว คู่กับ หญ้า

.....

.....

.....

4. จมูก คู่กับ หายใจ

.....

.....

.....

5. ชาย คู่กับ หญิง

.....

.....

.....

ใบงานที่3

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมย่อยที่ 1 บอกผลที่จะตามมา

การใช้คำถามกระตุ้นให้ตอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกผลที่จะเกิดตามมา เมื่อกำหนดสถานการณ์มาให้ มาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง ถ้านักเรียนมีปีกเหมือนนก อะไรจะเกิดขึ้น

ตอบ บินได้ , สามารถไปเที่ยวไกลๆ ด้วยตนเองได้.....

1. ถ้าคนสามารถบินได้ อะไรจะเกิดขึ้น บอกมาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

2. ถ้าดอกไม้พุดได้ อะไรจะเกิดขึ้น บอกมาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

3. ถ้าโลกนี้ไม่มีกลางวัน อะไรจะเกิดขึ้น บอกมาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

4. ถ้าคนสามารถเก็บดวงดาวไว้ของของตนเองได้ อะไรจะเกิดขึ้น บอกมาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

5. ถ้าโลกนี้ไม่มีอากาศ อะไรจะเกิดขึ้น บอกมาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

ใบงานที่4

กิจกรรมที่4 กิจกรรมย่อยที่ 1 การแก้ปัญหา

การประเมินสถานการณ์

ตัวอย่าง " ลูกนกตัวหนึ่งกำลังหัดบิน ด้วยความเพลินเพลนจึงบินไปไกลจากรังและพลัดตกลงไปในสระน้ำ ซึ่งมีกอบัวอยู่ " ถ้านักเรียนเป็นลูกนก จะทำอะไร บอกมาให้มากที่สุด
ตอบ หยุดพักที่กอบัว แล้วค่อยหาทางบินกลับ, รอแม่มารับ.....

1.“ มีงูตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในรู อยู่มาวันหนึ่งมีช้างเดินผ่านมา งูรู้สึกว่ามันดินสะเพือน จึงขึ้นมาจาก
 กรู ทันใดนั้นช้างก็ได้เหยียบงู ” ถ้านักเรียนเป็นงู จะทำอะไร บอกมาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

.....

2. “ ในตอนเย็นวันหนึ่ง แม่ให้ไปชื้อน้ำยาล้างจานที่ร้านใกล้บ้าน ในระหว่างทางใหม่เจอเพื่อนๆ
 กำลังเล่นฟุตบอล ใหม่จึงเล่นฟุตบอลกับเพื่อนจนเพลน พอนึกขึ้นได้จึงรีบไปชื้อแต่ร้านปิดไปแล้ว”
 ถ้านักเรียนเป็นใหม่ จะทำอะไร บอกมาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

.....

3. “ เมื่อคืนมีงานวันเกิดของสัน ทำให้สันนอนดึก ในตอนเช้าวันรุ่งขึ้น สันจึงนอนหลับไม่ยอม
 ตื่นไปโรงเรียน แม่จึงเข้าไปปลุกสันให้ตื่นนอนไปโรงเรียน วันนี้ถ้าสันไปโรงเรียนสันก็จะไปโรง
 เรียนสายไม่ทันเข้าแถวตอนเช้า ” ถ้านักเรียนเป็นสัน จะทำอะไร บอกมาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

.....

4."ประเทศไทยเคยมีสัตว์ป่าชุกชุม แต่เดี๋ยวนี้สัตว์ลดน้อยลง บางชนิดก็แทบจะหมดสิ้นไป เพราะมนุษย์ทำลายป่าและล่าสัตว์ป่ามาเป็นอาหารหรือขาย " ในฐานะที่นักเรียนเป็นคนไทย จะทำอย่างไร บอกมาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

.....

5."มินตราได้นำของเล่นมาจากที่บ้านมาเล่นที่โรงเรียน เบียร์ได้ขโมยของเล่นนั้นไปเล่น แล้วทำลาย" ถ้านักเรียนเป็นมินตรา จะทำอย่างไร บอกมาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 5

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 2 การแต่งประโยค

การสร้างสิ่งใหม่จากโครงสร้างเดิม

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำหรือกลุ่มคำที่กำหนดให้ มาแต่งประโยคตามคำสั่งที่มีอยู่ในแต่ละข้อ และแต่ละประโยคต้องไม่ซ้ำกัน มาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง ให้นักเรียนแต่งประโยคที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “ดอกไม้” มาให้มากที่สุด

ตอบ ดอกไม้ดอกนี้มีชื่อว่า “ดอกพลับพลึง”

ดอกไม้ที่ขึ้นอยู่สวนหลังบ้านฉันสวยงามมาก

ดอกไม้ที่อยู่บนแจกันโต๊ะครู คือ ดอกกุหลาบ...

1. ให้นักเรียนแต่งประโยคที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “ข้าง ” มาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

2. ให้นักเรียนแต่งประโยคโดยใช้คำกริยาคำว่า “ชอบ , ไป ” มาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

3. ให้นักเรียนแต่งประโยคโดยมีคำว่า “ผู้หญิง , สวย , คู่ ” มาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

4. ให้นักเรียนแต่งประโยคโดยมีคำว่า “ใน , บน ” มาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

5. ให้นักเรียนแต่งประโยคที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “พวก ” มาให้มากที่สุด

.....

.....

.....

ใบงานที่ 6
กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมย่อยที่ 2 หาสิ่งที่ตรงกันข้าม
การเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย

คำชี้แจง เมื่อกำหนดสิ่งที่ตรงกันข้ามมาให้ ให้นักเรียนคิดหาคำตอบหรือสิ่งที่มีความหมายตรงกันข้าม ในลักษณะเดียวกันกับสิ่งที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง ดีใจ ตรงกันข้ามกับ เสียใจ

คำตอบ สุข ตรงกันข้ามกับ ทุกข์,งานแต่งงาน ตรงกันข้ามกับ งานศพ ,หัวเราะ ตรงกันข้ามกับ ร้องไห้.....

1. ล้น ตรงกันข้ามกับ ยาว

.....

.....

.....

2.เร็ว ตรงกันข้ามกับ ช้า

.....

.....

.....

3.ดี ตรงกันข้ามกับ เลว

.....

.....

.....

4.หนัก ตรงกันข้ามกับ เบา

.....

.....

.....

5.สะอาด ตรงกันข้ามกับสกปรก

.....

.....

.....

ใบงานที่ 7
กิจกรรมย่อยที่ 2 บอกสิ่งที่คิดว่าจะทำ
การใช้คำถามกระตุ้นให้ตอบ

คำชี้แจง เมื่อกำหนดสถานการณ์มาให้ ให้นักเรียนคิดหาคำตอบโดยบอกถึงสิ่งที่ตนเองคิดว่า
จะทำ มาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง ถ้านักเรียนแปลงร่างเป็นนกได้ นักเรียนจะทำอย่างไรบ้าง

คำตอบ บินเล่นลมบนท้องฟ้า , บินไปเที่ยวให้ทั่วโลก , หาเพื่อนที่เป็นนกไว้ทั่วโลก

1. ถ้านักเรียนเป็นนางฟ้า นักเรียนคิดจะทำอะไรบ้าง

.....

.....

.....

2. ถ้านักเรียนหายตัวได้ นักเรียนคิดจะทำอะไรบ้าง

.....

.....

.....

3. ถ้านักเรียนมีดาพิพย์ หูพิพย์ นักเรียนคิดจะทำอะไรบ้าง

.....

.....

.....

4. ถ้านักเรียนสามารถเหาะได้ นักเรียนคิดจะทำอะไรบ้าง

.....

.....

.....

5. ถ้านักเรียนสามารถใช้ใบไม้แทนเงินได้ นักเรียนคิดจะทำอะไรบ้าง

.....

.....

.....

ใบงานที่ 8
กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมย่อยที่ 2 การคิดทำสิ่งใหม่
การประเมินสถานการณ์

คำชี้แจง เมื่อกำหนดสิ่งของหลายๆสิ่งมาให้ ให้นักเรียนคิดทำเป็นสิ่งใหม่ได้ โดยสิ่งทีนักเรียนคิดจะทำหรือประดิษฐ์ขึ้นมานั้น ไม่จำเป็นต้องใช้สิ่งของที่กำหนดให้ทั้งหมด ให้นักเรียนคิดให้มากที่สุด

ตัวอย่าง ถ้านักเรียนมีกระดาษหนังสือพิมพ์ , กระป๋องแบ่งที่ใช้หมดแล้ว , กาว , กรรไกร , ด้าย และลวดนักเรียนคิดจะประดิษฐ์อะไรบ้าง

คำตอบ ดอกไม้ , กระป๋องออมสิน , ตุ๊กตา.....

1. ถ้านักเรียนมีกระดาษหนังสือพิมพ์ , กระป๋องแบ่งที่ใช้หมดแล้ว , กาว , กรรไกร , ด้าย และลวดนักเรียนคิดจะประดิษฐ์อะไรบ้าง

.....

2. ถ้านักเรียนมีน้ำมัน , น้ำปลา, ปลากระป๋อง, และผักคะน้า

นักเรียนคิดจะปรุงอาหารอะไรได้บ้าง

.....

3. ถ้านักเรียนมีชอกขนม, Ribbin , , ด้าย และลวด นักเรียนคิดจะประดิษฐ์อะไรบ้าง

.....

4. ถ้านักเรียนมีแกนกระดาษทิชชู, กระดาษห่อของขวัญ , กรรไกร และกล่องไม้ขีดไฟ นักเรียนคิดจะประดิษฐ์อะไรได้บ้าง

.....

5. ถ้านักเรียนมีมะนาว, ปลาทุ, พริกชี้หนู, กระปิ , หมูและน้ำตาล

นักเรียนคิดจะปรุงอาหารอะไรได้บ้าง

.....

.....

ใบงานที่ 9

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมย่อยที่ 3 การแต่งเรื่อง

การสร้างสิ่งใหม่จากโครงสร้างเดิม

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งเรื่องจากประโยคที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง ถ้าฉันเป็นนางเอกลิเก.....

ตอบ -ถ้าฉันเป็นนางเอกลิเกฉันจะพยายามแสดงให้ดีที่สุด ให้ประทับใจคนดูเพื่อที่จะได้มีชื่อเสียง เมื่อมีชื่อเสียงแล้วก็จะมีคนมาจ้างไปแสดงตามที่ต่างๆอีก

-ถ้าฉันเป็นนางเอกลิเก เมื่อได้เงินจากการเล่นลิเก ฉันจะนำเงินมาให้พ่อแม่เพื่อที่จะได้นำเงินไปส่งน้องๆเรียนหนังสือต่อไป....

1.ถ้าฉันบินได้.....

.....

.....

.....

2.ถ้าฉันอยู่คนเดียวในโลก.....

.....

.....

.....

3.ถ้าฉันเป็นเศรษฐี.....

.....

.....

.....

4.ถ้าฉันไปเที่ยวกับเธอ.....

.....

.....

.....

5.ถ้าฉันมีเพื่อนเป็นมนุษย์ต่างดาว....

.....

.....

.....

ใบงานที่10

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมย่อยที่ 3 หาคำเปรียบเปรย

การเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย

คำชี้แจง เมื่อกำหนดคำมาให้ ให้นักเรียนคิดหาคำเปรียบเปรยกับคำที่กำหนดให้ มาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง เย็น รวากับ

ตอบ น้ำแข็ง , หิมะ , ตู้เย็น.....

1.ดำ รวากับ

.....
.....
.....

2.แข็ง รวากับ

.....
.....
.....

3.หวาน รวากับ

.....
.....
.....

4.อ้วน รวากับ

.....
.....
.....

5.เตี้ย รวากับ

.....
.....

ใบงานที่ 11
กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมย่อยที่ 3 บอกสิ่งที่นึกถึง
การใช้คำถามกระตุ้นให้ตอบ

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนเห็นคำที่กำหนดให้แล้ว นักเรียนบอกสิ่งที่นึกถึง เมื่อเห็นคำๆนั้น มาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง โรงเรียน

คำตอบ ครู , นักเรียน , กระดานดำ.....

1.ป่า

.....

2.โรงพยาบาล

.....

3.หวาน

.....

4.ทะเล

.....

5.ห้องฟ้า

.....

ใบงานที่ 12

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมย่อยที่ 3 การตั้งชื่อเรื่อง

การประเมินสถานการณ์

คำชี้แจง เมื่อกำหนดเรื่องสั้นหรือบทประพันธ์สั้นๆ มาให้ ให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องให้สอดคล้องกับเรื่องสั้นหรือบทประพันธ์นั้นๆ มาให้มากที่สุด

ตัวอย่าง “ ดิดดีเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม ดิดดีมีนิสัยไม่รักความสะอาดเป็นเด็กที่สกปรกที่สุดในโรงเรียน ทุกคนจึงพากันรังเกียจดิดดี ดิดดีจึงไม่มีเพื่อนต้องอยู่คนเดียวดิดดีจึงรู้สึกเจ็บเหงามาก “

คำตอบ ดิดดีผู้สกปรก , เด็กน้อยจอมสกปรก , ดิดดีผู้โดดเดี่ยว

1.” ในตอนพักกลางวัน แนนั่งหน้าเคาท์อยู่ในห้องเรียน แม่จึงถามแนนว่าเกิดอะไรขึ้น แนนบอกว่า “วันนี้พ่อลืมให้เงินมาซื้ออาหารกลางวันและขนมที่โรงเรียน” แม่จึงแบ่งอาหารกลางวันเตรียมมาจากบ้านให้แนนกินและซื้อขนมแบ่งให้แนนกินด้วย แนนขอบใจแม่ที่ให้ความช่วยเหลือในครั้งนี้ “

2. “มดเอ๋ยมดน้อย เห็นขนมอร่อยวางอยู่นั้น
อยากจะเข็นเอาไว้ไปกินกัน แต่แรงนั้นมดน้อยไม่ค่อยมี
จึงเรียกเพื่อนมดมากกว่าสิบมด ออกแรงหมดทุกตัวไม่พองานนี้
พร้อมกันขนขนมไปได้อย่างดี ลามัคคีคือพลังดังนี่เอย “

3.”เมื่อวานนี้อ้าเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่โรงเรียน อ้าเตะฟุตบอลเต็มแรง ลูกบอลลอยไปกระทบหน้าห้องครูใหญ่ ครูใหญ่โผล่หน้าต่างออกมาดู อ้าจึงเดินไปหาครูใหญ่ที่ห้อง แล้วพูดว่า “ คุณครูครับ ผมขอโทษที่เตะลูกฟุตบอลไปถูกหน้าต่างห้องคุณครู “ ท่านบอกอ้าด้วยความเมตตาว่า “ ไร้เป็นไร แต่คราวหลังให้ระวังด้วย “ “

4." บ้านของหนูตั้งอยู่บนเนินเขา หนูเป็นเด็กรักต้นไม้ ขยันรดน้ำเป็นประจำ จนต้นไม้ออกดอกสวยงาม เมื่อเวลาดอกไม้ดอกพร้อมๆกัน จะมีผีเสื้อสีต่างๆ บินมาดูดน้ำหวานจากดอกไม้ "

.....

5." ตู้อยู่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง บริเวณหมู่บ้านแห่งนี้ทิ้งขยะมูลฝอยทั่วไป ซึ่งส่งกลิ่นเหม็น และมีแมลงวันหัวเขียวบินตอมมากมาย มันพากันแตกตื่นทุกครั้งที่มีคนเดินผ่านไปมา "

.....

ภาคผนวก ค
การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 5 แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง				คะแนนหลังการทดลอง			
	ความคิด คล่องแคล่ว	ความคิด ยืดหยุ่น	ความคิด ริเริ่ม	รวมทั้ง 3 ด้าน	ความคิด คล่องแคล่ว	ความคิด ยืดหยุ่น	ความคิด ริเริ่ม	รวมทั้ง 3 ด้าน
1	51	44	132	227	78	61	238	37
2	32	32	92	156	64	61	200	325
3	25	24	70	119	34	36	101	171
4	19	19	61	99	31	30	72	133
5	28	27	76	131	48	42	135	225
6	40	35	119	194	67	54	204	325
7	36	35	110	194	43	42	120	205
8	59	47	177	181	65	50	205	320
$\bar{X}$	36.25	32.88	104.63	162.63	53.75	47.00	159.38	260.13
S.D.	13.41	9.55	38.36	43.83	17.12	11.40	59.87	87.86

ตาราง 6 แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่ม
ควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง				คะแนนหลังการทดลอง			
	ความคิด คล่องแคล่ว	ความคิด ยืดหยุ่น	ความคิด ริเริ่ม	รวมทั้ง 3 ด้าน	ความคิด คล่องแคล่ว	ความคิด ยืดหยุ่น	ความคิด ริเริ่ม	รวมทั้ง 3 ด้าน
1	60	45	178	283	66	53	204	319
2	31	25	98	154	43	36	146	225
3	29	29	16	142	56	47	159	262
4	27	27	70	124	31	29	72	133
5	59	47	183	289	107	62	334	503
6	28	26	72	126	35	27	112	174
7	37	32	117	186	51	42	145	238
8	21	20	55	103	27	24	65	116
$\bar{X}$	36.50	31.38	98.63	175.88	51.50	40.00	154.63	231.75
S	14.87	9.66	58.57	72.20	8.00	13.46	85.75	123.63

ตาราง 7 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่ว
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วม
 แรงร่วมใจ ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง			ผลต่างยกกำลังสอง (D^2)
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (D)	
1	51	78	27	722
2	32	64	32	1024
3	25	34	9	81
4	19	31	12	144
5	28	48	20	400
6	40	67	27	729
7	36	43	7	49
8	59	65	6	36
	$\bar{X} = 36.25$	$\bar{X} = 53.75$	$\sum D = 140$ $\bar{X}_{diff} = 17.50$ $S_{diff} = 10.30$	$\sum D^2 = 3185$

ตาราง 8 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดยืดหยุ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง			ผลต่างยกกำลังสอง (D^2)
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (D)	
1	44	61	17	289
2	32	61	19	361
3	24	36	12	144
4	19	30	11	121
5	27	42	15	225
6	35	54	19	361
7	35	42	7	49
8	47	50	3	9
	$\bar{X} = 32.87$	$\bar{X} = 47.00$	$\sum D = 103$ $\bar{X}_{diff} = 12.875$ $S_{diff} = 5.77$	$\sum D^2 = 1551$

ตาราง 9 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดริเริ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง			ผลต่างยกกำลังสอง (D^2)
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (D)	
1	132	238	106	11236
2	92	200	108	11664
3	70	101	31	961
4	61	72	11	121
5	76	135	59	3481
6	119	204	85	7225
7	110	120	10	100
8	177	205	28	784
	$\bar{X} = 104.635$	$\bar{X} = 159.35$	$\sum D = 438$ $\bar{X}_{diff} = 54.75$ $S_{diff} = 40.69$	$\sum D^2 = 35572$

ตาราง 10 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยรวมทั้ง 3 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง			ผลต่างยกกำลังสอง (D^2)
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (D)	
1	227	377	150	722
2	156	325	169	1024
3	119	171	52	81
4	99	133	32	144
5	131	225	94	400
6	194	325	131	729
7	194	205	11	49
8	181	320	139	36
	$\bar{X} = 162.62$	$\bar{X} = 260.13$	$\sum D = 780$ $\bar{X}_{diff} = 97.50$ $S_{diff} = 59.24$	$\sum D^2 = 100360$

ตาราง 11 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดคล่องแคล่ว
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วม
 แรงร่วมใจ ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มควบคุม			ผลต่างยกกำลังสอง (D^2)
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (D)	
1	60	62	2	4
2	31	43	12	144
3	29	56	27	729
4	27	31	4	16
5	59	107	48	2304
6	28	35	7	49
7	37	51	23	529
8	21	27	6	36
	$\bar{X} = 36.50$	$\bar{X} = 51.50$	$\sum D = 129$ $\bar{X}_{diff} = 16.13$ $S_{diff} = 15.72$	$\sum D^2 = 3811$

ตาราง 12 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดยืดหยุ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มควบคุม			ผลต่างยกกำลังสอง (D^2)
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (D)	
1	45	53	8	64
2	25	36	11	121
3	29	47	18	324
4	27	29	2	4
5	47	62	15	225
6	26	27	1	1
7	32	42	10	100
8	20	24	4	16
	$\bar{X} = 31.38$	$\bar{X} = 40.00$	$\sum D = 69$ $\bar{X}_{diff} = 8.625$ $S_{diff} = 6.09$	$\sum D^2 = 855$

ตาราง 13 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยด้านความคิดริเริ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มควบคุม			ผลต่างยกกำลังสอง (D^2)
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (D)	
1	178	204	26	676
2	98	146	48	2304
3	16	159	143	20449
4	70	72	2	4
5	183	334	151	22801
6	72	112	40	1600
7	117	145	28	754
8	55	65	10	100
	$\bar{X} = 98.63$	$\bar{X} = 154.625$	$\sum D = 448$ $\bar{X}_{diff} = 56.00$ $S_{diff} = 58.10$	$\sum D^2 = 48718$

ตาราง 14 แสดงผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย รวม 3 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มควบคุม			ผลต่างยกกำลังสอง (D^2)
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง (D)	
1	283	319	36	1296
2	154	225	71	5041
3	142	262	117	13689
4	124	133	9	81
5	289	503	213	45369
6	126	174	48	2304
7	186	238	52	2704
8	103	116	13	169
	$\bar{X} = 175.88$	$\bar{X} = 231.75$	$\sum D = 559$ $\bar{X}_{diff} = 69.88$ $S_{diff} = 67.18$	$\sum D^2 = 70653$

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวพิมพ์สิริ สุขประเสริฐ

วัน เดือน ปี เกิด

21 กันยายน 2519

สถานที่เกิด

จังหวัดกาฬสินธุ์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

82 โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน ถ. สุขุมวิท 49 แขวงคลองตัน

เหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โทร. 09-4584345

ตำแหน่งหน้าที่การงาน

อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงาน

โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน สำนักงานเขตวัฒนา

กรุงเทพมหานคร โทร. 02-3920530

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2526

ประถมศึกษา จากโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสัย

พ.ศ.2532

มัธยมศึกษา จากโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์

พ.ศ.2542

วทบ.(ศึกษาศาสตร์-เกษตร) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ.2547

กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ